

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2003-2004

9 maart 2004

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de toekenning van middelen van de Nationale Loterij aan de letterensector

Vraag om uitleg van de heer Gilbert Vanleenhove tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over het archeologisch Noordzeebodempatrimonium

Vraag om uitleg van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de uitvoering van de resolutie betreffende het gebruik van afkortingen en letterwoorden voor officiële en semi-officiële benamingen

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de bestemming van het koggeschip dat werd opgegraven uit het Deurganckdok

Interpellatie van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over de toekomstmogelijkheden van Ring TV
Met redenen omklede motie

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over de beoordeling van de dossiers voor de erkenning van lokale radio's

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Dinsdag 9 maart 2004

VOORZITTER : De heer Jo Vermeulen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.48 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de toekenning van middelen van de Nationale Loterij aan de letterensector

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Hecke tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de toekenning van middelen van de Nationale Loterij aan de letterensector.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, deze vraag sluit aan bij het antwoord op een interpellatie die ik enkele weken geleden heb gesteld. De mensen uit de sector stelden heel wat vragen bij dit antwoord, want voor hen zaten er blijkbaar nog wat addertjes onder het gras.

In mijn interpellatie over de culturele middelen van de Nationale Loterij, uitte ik kritiek op het feit dat de sector letteren bij de bedeling van deze middelen uit de boot viel. Ik heb ook voorgesteld om de middelen van de Nationale Loterij te gebruiken om de tekorten in de dotatie aan het Vlaams Fonds voor de Letteren aan te zuiveren : het verschil tussen wat beloofd werd en wat echt werd uitgekeerd aan het VFL, kan worden aangevuld met Lottogelden. Mijnheer de minister, u zei toen dat er een voorafname was om de middelen toe te voegen aan bestaande decreten, maar geen voorafname voor de letterensector.

Naast de voorafname wordt het Lottogeld ter beschikking gesteld voor de subsidiëring van projecten op basis van twee reglementen : één voor hobby- en vrijetijdsverenigingen en één voor uitzonderlijke, participatie- en experimentele projecten. Mijnheer de minister, u verzekerde ons toen dat er ook vanuit de letterensector aanvragen kunnen worden ingediend voor deze nieuwe reglementen, en dat er ook al officiële aanvragen binnengekomen waren.

Er is onrust en de onduidelijkheid blijft. De aanvragen voor de projectsubsidies moesten worden ingediend voor 1 februari 2004, maar dit stond niet vermeld in de brief die op 16 december 2003 werd verstuurd naar 'geïnteresseerden'. Dit waren niet allemaal organisaties die in aanmerking komen voor subsidies, maar instellingen waarvan werd vermoed dat ze interesse hadden. In de brief werd verwezen naar de website van de administratie Cultuur en naar de 'prozatekst', want het gaat volgens mij niet echt om een reglement. Ook in die tekst, met als titel 'Subsidies Nationale Loterij', werd nergens verwezen naar de deadline van 1 februari 2004 voor het indienen van de aanvragen.

Op 30 januari 2004 werd onderaan de webpagina een berichtje toegevoegd : 'Uiterste indiendata : 1 februari van het jaar waarin de projecten plaatsvinden. Voor projecten 2004 is dat dus 1 februari 2004.' Eén etmaal voor de ultieme indieningsdatum werd deze cruciale informatie – indien ze die dag toevallig naar de webpagina hebben gekeken – onder de aandacht gebracht van belanghebbenden.

Mijnheer de minister, waarom werd in de brief van 16 december 2003 de uiterste datum niet vermeld ? Dit is toch een minimum aan informatie in het kader van actieve openbaarheid van bestuur. Was dit een manier om de aanvragen te beperken en de organisaties met voorkennis te belonen ? Mijnheer de minister, ik ga ervan uit dat dit niet het geval is, dus ik geef u de gelegenheid om dit te ontkennen.

Van Hecke

Mijnheer de minister, bent u van mening dat de publicatie van een nieuwe regelgeving op de webpagina van de administratie Cultuur volstaat als tegemoetkoming aan de verplichtingen in het kader van de actieve openbaarheid van bestuur ? Waarom werd geen gebruik gemaakt van advertenties of andere gerichte communicatie om deadlines bekend te maken ? Mijnheer de minister, bent u bereid om een nieuwe deadline in te stellen, om toch nog projectsubsidieaanvragen voor 2004 mogelijk te maken ? Dit is een vrome wens, maar misschien komt er een positief antwoord waar de sector heel gelukkig mee is.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal eerst antwoorden op de laatste reeks vragen.

Over de verdeling van de middelen van de Nationale Loterij 2004 werd naar alle organisaties die in 2002 en/of 2003 een beroep deden op de middelen van de Nationale Loterij een brief gestuurd. In deze brief, verstuurd op 16 december 2003, werd het volgende vermeld : 'Voor het jaar 2004 kan u een subsidieaanvraag indienen in het kader van de nieuwe subsidiereglementen. Voor meer informatie omtrent de verdeling van de middelen Nationale Loterij voor 2004 en volgende jaren verwijs ik u naar het volgende adres : www.wvc.vlaanderen.be/regelgevingcultuur.'

Van hieruit kan direct worden doorgelinkt naar 'subsidies Nationale Loterij', waar per afdeling de nieuwe regels werden opgenomen. Via www.vlaanderen.be – de overkoepelende website van de Vlaamse overheid – was deze informatie sinds midden december 2003 voor iedereen beschikbaar en toegankelijk. De uiterste indiendata waren duidelijk. De laatste aanpassing op de website omtrent de uiterste indiendatum was geen wijziging, maar het nogmaals duidelijk vermelden van de datum. Daarenboven werd voor elke afdeling of sector binnen de administratie Cultuur een aparte regeling getroffen. Aangezien de middelen van de Nationale Loterij worden verdeeld over een aantal reglementen, was het mijns inziens niet wenselijk om alle deadlines in de brieven op te nemen omdat dat mogelijk voor nog meer verwarring zou zorgen.

Ik wou het aantal aanvragen zeker niet beperken of organisaties met voorkennis belonen, wat ik trouwens een vreemde insinuatie vind. Ik wilde een

objectief systeem creëren waarbij iedereen dezelfde behandeling wordt gegarandeerd. Ik stel vast dat er vragen worden gesteld over hoe de overgang is verlopen, maar niet bij het feit dat er een nieuw systeem is ontstaan. Dat de overgang moeilijk is verlopen, heb ik ook nooit tegengesproken. We hebben daar reeds meerdere malen van gedachten over gewisseld.

Ik ben niet van mening dat de publicatie op de website volstaat. Daarom hebben zo goed als alle organisaties die in 2002 en/of in 2003 een beroep deden op deze middelen, een brief gekregen. Dit leek me een probater middel dan het publiceren van een oproep in de kranten, waarbij we met hetzelfde probleem van de deadline zouden zijn geconfronteerd.

In het kader van het subsidiereglement voor uitzonderlijke, experimentele en participatieprojecten en algemeen cultureel belang werden 56 aanvragen ingediend voor 2004. Dit kwam neer op een totaal van 2.691.026 euro aan gevraagde subsidie. Op het programma 45.5, basisallocatie 33.80 is er voor 2004 echter maximaal 903.249 euro beschikbaar. Er worden dus duidelijk meer middelen gevraagd dan er beschikbaar zijn. Een eerste lezing leverde een aantal waardevolle projecten op waarin sowieso al serieus zal moeten worden gesnoeid. Het valt dan ook niet aan te raden om nog nieuwe aanvraagdossiers te laten indienen. Ik wil u trouwens geruststellen : bij die 56 aanvragen zijn er diverse vanuit de letterensector.

Er is geen voorafname voor de letteren omdat dit mij niet opportuun lijkt. Het gaat echter niet op om hieruit te besluiten en te insinueren dat ik daarom vind dat er voldoende structurele middelen naar de letteren gaan, integendeel. Ik ben blij u te kunnen melden dat ik mijn collega's ervan heb kunnen overtuigen om de structurele subsidiëring van het Fonds voor de Letteren met 700.000 euro op te trekken bij de begrotingscontrole. Ik had deze intentie al geuit naar aanleiding van uw vraag in januari, maar blijkbaar had u argwaan of ik die bijkomende middelen zou bekomen.

Wat betreft het aandeel van de letteren in de huidige beslissingsronde voor het reglement uitzonderlijke, experimentele en participatieprojecten moet ik mijn beslissing nog nemen. Het is dus nog te vroeg om uitspraken te doen of de letterensector hier al of niet bijkomend een beroep op zal kunnen doen.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik wist dat de midde-len vorige vrijdag door de Vlaamse regering zijn toegekend. Ik vind het echter leuk om u de ge-legenheid te geven om op een vraag van mij eens een positief antwoord te kunnen geven.

Minister Paul Van Grembergen : Dat is mooi.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Het geeft mij het ge-voel dat ik een bepaalde sector af en toe mee een duwtje in de rug kan geven via parlementair werk.

Ik neem aan dat wat u zegt juist is, maar er zitten alleen heel wat elementen van flou artistique in. Er staat op de website dat er voor de sector Letteren geen specifieke maatregelen meer komen. De ver-wijzing naar de reglementen voor de projectsubsidies is bijzonder onduidelijk : wie drie keer door-klikt, belandt dan op een saaie tekst waarin ergens onopvallend de deadline vermeld staat. Die staat dus niet op de eerste doorklik waar de mogelijkhe-den en voorwaarden voor de projecten uitgelegd staan. Pas als je doorklikt naar de reglementen of naar de specifiekere gegevens, dan vind je die deadline wel terug. Die deadline viel trouwens een maand vroeger dan bijvoorbeeld de deadline voor het indienen van de aanvragen van vrijetijdsprojec-ten.

Er staan zoveel data in dat het geheel nogal ver-warrend overkwam. De organisaties die al aange-schreven waren omdat ze over geld beschikten, waren waarschijnlijk wel op de hoogte. De toegang voor hen die wilden instappen, werd echter be-moeilijkt. Dat was wellicht niet de bedoeling, maar het was wel de realiteit. Plots werd op de website de informatie zichtbaar over de deadline, maar dat was wel 24 uur voordien.

Er zijn dus een aantal onzorgvuldigheden gemaakt ten aanzien van een aantal gegadigden die vinden dat ze niet over dezelfde kansen beschikten om mee te dingen naar de middelen van de Nationale Loterij. Ik veronderstel dat daar rekening mee zal worden gehouden bij de volgende aanpassing van de website.

Minister Paul Van Grembergen : U hebt gelijk dat de communicatie optimaal moet zijn, zeker in het kader van rechten die kunnen worden uitgeoefend. Het lijkt me dan ook zinvol dat u daarop wijst.

De voorzitter : Mijnheer de minister, namens de commissie wil ik u feliciteren met de verhoging van het budget. We hebben daar veel besprekingen over gevoerd, vaak ook in onvrede. Nu kunnen we

in vrede zeggen : geef aan de letteren wat aan de letteren toekomt, en dat is nu ook gebeurd.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Gilbert Vanleenhove tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over het archeologisch Noordzeebodempatrimonium

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vanleenhove tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over het archeologisch Noordzeebodempatrimonium.

De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove : Mijnheer de voor-zitter, mijnheer de minister, collega's, vorig jaar is in juli in het Provinciaal Museum Walraversijde te Oostende de oprichting aangekondigd van de Wer-king Maritieme Archeologie binnen het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium.

Vlaanderen is niet bevoegd voor de Noordzee. Nochtans zijn we wel bijzonder geïnteresseerd in alles wat met archeologie te maken heeft. Een deel van de Noordzee bevat heel wat historisch waarde-volle wrakken en vroegere nederzettingen die door de zee zijn verzwolgen. Walraversijde is daar trou-wens een prachtig voorbeeld van.

Mijnheer de minister, is het niet aangewezen om met de federale minister van de Noordzee een pro-tocol af te sluiten waarbij Vlaanderen bevoegd zou worden voor alles wat op de zeebodem ligt en tot het archeologisch erfgoed kan worden gerekend ?

Ons land is een van de weinige aan de zee grenzen-de staten die geen wrakkenwet heeft. Historische wrakken kunnen dus ongestoord en ongestraft worden geplunderd. Ik maak even de vergelijking met de site van Pilkem Ridge waar bouwwerken voor de A19 worden tegengehouden omdat zich in de grond een aantal waardevolle zaken zouden kunnen bevinden. Als men bij graafwerken in be-langrijke historische steden stoot op archeologi-sche vondsten, dan wordt alles stilgelegd. Dat is echter niet het geval als het de zee betreft.

Vanleenhove

In de toekomst zullen er ook windmolens in zee worden geplaatst, maar het is mogelijk dat zich precies op die plaatsen heel wat historisch erfgoed bevindt op de zeebodem. Het is niet ondenkbaar dat vooral op zandbanken stukken van de Oostendse, Oost-Indische of andere compagnieën verborgen liggen. Werd ter zake al onderzoek verricht? Is het niet aangewezen dat zo'n onderzoek plaatsvindt voor er bouwvergunningen worden afgeleverd?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, dit is een belangrijke vraag. Het verheugt me dat collega's in deze commissie bezorgd zijn om het archeologisch patrimonium dat op onze zeebodem rust, want het geeft een uitzonderlijk rijk beeld van de materiële cultuur van ons maritiem verleden.

Onder meer door de rol van Brugge en Antwerpen als internationale handelsmetropool in de middeleeuwen en de moderne tijden, behoort het zuidelijk deel van de Noordzee tot de drukst bevaren wateren ter wereld van dat moment. Voor de 18e eeuw mag ook de rol van Oostende op dit vlak niet onderschat worden. Het spreekt voor zich dat dit drukke scheepvaartverkeer soms in de war werd gestuurd door ongelukken, aanvaringen en stormen. Talloze geschreven bronnen maken hier gewag van. Een aantal van deze bronnen spreken tot de verbeelding. Zo is voor de kust van Oostende in de 15e eeuw een schip vergaan met de ambassadeur van Portugal aan boord.

Een aantal scheepswrakken zijn van bijzondere archeologische waarde, want ze kunnen worden beschouwd als tijdschapsules. Ze zijn op één moment, met alles erop en eraan, vergaan. Als ze goed bewaard zijn gebleven, verschaffen ze een zeer kwaliteitsvolle momentopname uit het verleden. Dit zijn situaties die aan land zelden of niet voorkomen, wat wetenschappelijk onderzoek van dit Noordzeebodempatrimonium onontbeerlijk maakt. Met de oprichting van een cel Maritieme en Fluviale Archeologie binnen het Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed heb ik vorig jaar een impuls gegeven aan deze wetenschappelijke discipline. Het doet me plezier dat er aandacht is voor de maritieme archeologie.

Mijnheer Vanleenhove, uw vraag is zeer actueel. De voorbije maanden vond er tussen mijn kabinet en het kabinet van de vice-eerste minister, bevoegd

voor de Noordzee, overleg plaats. Dit resulteerde in een ontwerp van protocol tussen het federale en het Vlaamse bestuursniveau, want de Noordzee is een zeer complex gebied voor wat betreft nationale en internationale regelgeving en bevoegdheidsverdeling. Ik herinner me de zware discussies die Vlaanderen de voorbije 20 jaar heeft gevoerd om het continentaal plat bij Vlaanderen te krijgen. Vermits oppervlakte, naast bevolking, een criterium is om de dotaties te bepalen, mocht Vlaanderen zijn oppervlakte niet uitbreiden. Daarom achtte ik het wenselijk en noodzakelijk om afspraken te maken tussen de bevoegde overheden.

Het ontwerpprotocol, dat in de eerstkomende weken zal worden afgewerkt, betreft het leveren van een gezamenlijke bijdrage tot een efficiënter beheer en de stopzetting van de veronachtzaming van het maritiem archeologisch patrimonium in het aan Vlaanderen grenzende deel van de Noordzee. Daartoe zal het Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed op korte termijn een eerste vlakdekende databank van het maritiem archeologisch erfgoed in de Noordzee samenstellen. In de mate van het mogelijke zal het instituut hierbij toegang krijgen tot de onderzoeksfaciliteiten die beschikbaar zijn bij het ministerie van Noordzeezaken. Dit ministerie zal voor verdere planvorming en het beheer van de Noordzee te allen tijde een beroep kunnen doen op de databank maritiem-archeologisch patrimonium. Op basis van deze databank zal in onderling overleg een eerste selectie van te bewaren wrakken worden gemaakt.

Het ministerie van Noordzeezaken zal onderzoeken hoe op deze maritieme archeologische erfgoedsites beschermende maatregelen kunnen worden gelegd. Wrakken die gedeeltelijk boven de zeebodem uitsteken, hebben veelal ook een grote ecologische waarde. Het zijn plaatsen waar vissen beschutting kunnen vinden tegen visnetten. Eens te meer gaan cultuur en natuur samen.

In het ontwerpprotocol staat dat het ministerie van Noordzeezaken ervoor zal zorgen dat in het kader van het vergunningsbeleid voor werken op zee, zoals ontzandingen, ontgrindingen, baggeren en aanleggen van windmolenparken, aandacht wordt geschonken aan de archeologische dimensie. Daartoe zal, in samenspraak met het Instituut, telkens onderzocht worden hoe de maritiem-archeologische site gevrijwaard kan blijven, of voorafgaandelijk wetenschappelijk onderzocht kan worden.

Het principe van het Europees verdrag inzake de bescherming van het archeologisch erfgoed, het verdrag van La Valetta van 1992, dat door de

Van Grembergen

Vlaamse regering werd aanvaard op 12 december 2001 en door de minister van Buitenlandse Zaken werd ondertekend op 30 januari 2002, wordt als leidraad gehanteerd.

Bij geplande werken op zee zal er eveneens naar worden gestreefd om de door de werken geaffecteerde zones minstens van tevoren met de meest geavanceerde technieken te prospecteren op de aanwezigheid van maritiem-archeologisch erfgoed. Ook hierbij wordt het principe van het Europees verdrag inzake de bescherming van het archeologisch erfgoed gehanteerd als leidraad.

Het ontwerpprotocol, dat in de eerstkomende weken wordt afgewerkt, is evenwel maar een opstap naar een definitieve wettelijke regeling in verband met het maritiem-archeologisch erfgoed. Inmiddels wordt door de betrokken diensten voorbereidend werk geleverd, zoals prospectie van regelgevingen in andere maritieme naties, zodat we nuttig gebruik kunnen maken van de ervaring en kennis die in andere landen aanwezig zijn. Zo kan het protocol niet enkel een filosofische invulling geven, maar ook maatregelen op het terrein voorstellen. Dit is geen afgewerkt geheel, maar de aanzet, die ongemeen belangrijk is, is gegeven.

De voorzitter : De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord, dat positiever is dan ik had gehoopt.

Het is belangrijk dat het ontwerpprotocol nog kan worden afgewerkt voor het einde van deze Vlaamse legislatuur. Er moet verder werk van worden gemaakt. Het zou erg jammer zijn dat heel wat van dit erfgoed verloren zou gaan, want op zee worden steeds meer werken uitgevoerd.

Mijnheer de minister, zullen een aantal zaken, zoals het voeren van een wetenschappelijk onderzoek voor er werken worden uitgevoerd, reeds op korte termijn in de praktijk worden gebracht ? Of is dit echt voor de toekomst ?

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, ik heb het geluk dat de federale minister die bevoegd is voor de Noordzee, als wetenschaps- en cultuurmens, geïnteresseerd is in het maritieme erfgoed. Hij is van plan om bij eventuele ingrepen op korte termijn de basislijnen van het protocolak-

koord uit te voeren. Hierover worden verder afspraken gemaakt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de uitvoering van de resolutie betreffende het gebruik van afkortingen en letterwoorden voor officiële en semi-officiële benamingen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Cleuvenbergen tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de uitvoering van de resolutie betreffende het gebruik van afkortingen en letterwoorden voor officiële en semi-officiële benamingen.

Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, naar jaarlijkse gewoonte vraag ik naar de stand van zaken van de uitvoering van de resolutie over het gebruik van afkortingen, letterwoorden en alle mogelijke termen die het taalgebruik van de overheid ondoorzichtig maken.

Op 7 februari 2001 keurde het Vlaams Parlement een resolutie over dit onderwerp goed. Het was de bedoeling ervoor te zorgen dat er in officiële en semi-officiële teksten, en in aankondigingen van al of niet gesubsidieerde activiteiten waar de Vlaamse overheid bij betrokken is, aandacht is voor een begrijpelijk en correct taalgebruik. In de resolutie wordt een pleidooi gehouden om zo weinig mogelijk afkortingen, letterwoorden, acroniemen en dergelijke te gebruiken. De resolutie wil overheidsdocumenten toegankelijker maken. Er werd ook gevraagd om een publieke verklarende lijst te maken van door de overheid veelgebruikte afkortingen en letterwoorden. Er moeten ook initiatieven genomen worden om de gangbare afkortingen bij de mensen bekend te maken, zodat ze begrijpelijker worden en de inhoud van de termen duidelijk wordt.

Mijnheer de minister, in maart 2003 engageerde u zich ertoe om het advies en de gedragsrichtlijn, als

Van Cleuvenbergen

leidraad voor taalgebruikers, op de website 'Taal-universum' van de Nederlandse Taalunie te plaatsen. U zei toen dat de Vlaamse overheid nog moest bepalen welke gevolgen zouden worden gegeven aan het advies. Tevens wilde u ervoor zorgen dat het probleem voortdurend onder de aandacht wordt gebracht.

Mijnheer de minister, u zou er ook voor zorgen dat de cel Taaladvies van de administratie Kanselarij en Voorlichting op basis van het advies van de Nederlandse Taalunie een nieuwe, meer uitgewerkte richtlijn en omzendbrief zou opstellen, die geldig zou zijn voor de Vlaamse Gemeenschap.

Als voorbereiding op deze vraag heb ik alles bijgehouden wat te maken heeft met de decreten die nu op de agenda staan, namelijk alle decreten die een uitvoering zijn van het Beter Bestuurlijk Beleid. Daarnaast heb ik de website van Taaluniversum bezocht. Mijnheer de minister, ik moet eerlijk zeggen dat ik de richtlijn over het gebruik van afkortingen en dergelijke eerst niet had gevonden. Slechts na vrij lang zoeken heb ik de richtlijn toch gevonden. Bij het openen van de website van Taaluniversum is de richtlijn niet te vinden. Er is wel een alfabetische lijst met woorden waarover uitleg is terug te vinden, maar noch bij afkortingen, noch bij letterwoorden wordt verwezen naar de richtlijn. Enkel bij het gebruik van de algemene zoekfunctie kom je via afkortingen wel bij de hele uitleg. Het gaat dan vooral over taalkundige regels over het omgaan met afkortingen en letterwoorden. Het was de bedoeling van de resolutie om een en ander niet alleen taalkundig, maar ook inhoudelijk te bekijken. Mensen moeten weten wat iets betekent, en alle documenten kunnen begrijpen.

Mijnheer de minister, als aanloop naar de decreten die nu ter behandeling voorliggen, heb ik op 16 september 2003 een schriftelijke vraag gesteld over de hervormingen op sociaal-economisch gebied. Het ging dan over afkortingen zoals ERSV, SERR, Resoc en andere woorden die de politiek de volgende jaren zal leren kennen, maar die voor het grote publiek ontoegankelijk blijven. We hebben vanmorgen een toelichting gekregen over deze sociaal-economische hervorming. Deze termen komen in feite in de plaats van de streekplatforms. Streekplatform was eigenlijk een veel duidelijker woord.

Mijnheer de minister, u kunt zeggen dat altijd eerst de volledige term moet worden gebruikt en de afkorting pas later, maar als de afkorting al wordt op-

genomen in de decretale teksten, is het de bedoeling om ze te gebruiken. In mijn vraag van vorig jaar had ik het over het BAMA-decreet en het BAM-decreet. Vorige week nog zag ik iemand op de televisie uitleg geven over het BAM-decreet. We kunnen misschien wel zeggen dat de afkortingen niet worden gebruikt, maar dat blijkt niet te kloppen.

Ik wil een bloemlezing geven van termen uit de ontwerpen van decreten met nummers boven 2100 inzake de oprichting van intern verzelfstandigde agentschappen van allerlei aard. Die liggen nu voor in het Vlaams Parlement. We worden verondersteld die termen te kennen als we de ontwerpen straks goedkeuren. We hebben het over IVA's en EVA's. Als we een quiz zouden houden, dan zal lang niet iedereen kunnen antwoorden op de vraag waarvoor de afkortingen staan. In stuk 2101 gaat het over het VAPH. Dat is een niet uit te spreken letterwoord en staat voor Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap. Het vervangt het huidige Vlaams Fonds, wat iedereen wel kent. Ik begriep ook niet waarom steeds andere namen worden bedacht voor dezelfde instanties. We gaan het ook hebben over het VAGG, de VMSW of Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Woonkrediet, de SHM of socialehuisvestingsmaatschappij en het Alesh of Amortisatiefonds voor Leningen voor Sociale Huisvesting. We moeten hiermee misschien geen groot publiek bereiken, maar het gaat toch om leningen voor sociale huisvesting en we moeten dus een verstaanbaar woord zoeken.

We hebben het in stuk 2043 over W&Z, waarmee Waterwegen en Zeekanalen wordt bedoeld. We hebben het over de VREG en de CREG, wat regularisatie-instanties zijn voor de elektriciteits- en gasmarkt. We hebben het over de SELS, de Samenwerkingsinitiatieven in de Eerstelijnsgezondheidszorg. We hebben het over het NOB-decreet dat gaat over het Nederlands Onderwijs in het Buitenland. NOB betekent dan ook weer nieuwe OCMW-boekhouding. We hebben het ook over het VAF of het Vlaams Audiovisueel Fonds, het VFL of Vlaams Fonds voor de Letteren en het VAI of Vlaams Architectuurinstituut. We hebben het over de ADJ of Algemene Dienst voor het Jeugdtoerisme, over de ABO of Administratie Basisonderwijs en Alternerende Beroepsopleiding, over de DIV of Dienst Investeren Vlaanderen of ook Dienst Inschrijving voor Voertuigen. We hebben het over het GIS, het Geografisch Informatiesysteem van de gemeenten, maar dat kan ook gezondheidsinformatiesysteem betekenen. Zo kan ik nog een tijdje doorgaan.

Van Cleuvenbergen

Mijnheer de minister, we staan voor Beter Bestuurlijk Beleid. Kunnen de terminologie in de nieuwe decreten en de namen van nieuwe instanties op zijn minst doorzichtig zijn? Als we de afkortingen voluit schrijven, dan krijgen we bovendien dikwijls slecht Nederlands. Het is geen spreektaal. Er wordt gezocht naar een afkorting die klinkt, maar er zou beter worden gezocht naar een woord dat klinkt en waar mensen iets van kunnen afleiden. Ik ben erg ontgoocheld.

Mijnheer de minister, er moet mij nog iets van het hart. Ik heb het evaluatierapport 'Zorg voor Taal' van de Nederlands Taalunie bestudeerd dat in januari is verschenen. Ik wil de passage over het gebrek aan coördinatie tussen de verschillende advies- en beslissingslichamen citeren: 'In dit verband wil de evaluatiecommissie ook kort aandacht besteden aan de gang van zaken rond het advies 'afkortingen en letterwoorden' van het Taaladviesoverleg. De Vlaamse minister van Cultuur heeft naar aanleiding van een vraag in het Vlaams Parlement de Raad voor Nederlandse Taal en Letteren verzocht een advies uit te brengen over het gebruik van afkortingen en letterwoorden. De Raad voor de Nederlandse Taal en Letteren heeft deze adviesvraag doorgespeeld aan het Taaladviesoverleg. Het uiteindelijke advies is via het Algemeen Secretariaat aan het Comité van Ministers voorgelegd.

Uit de gesprekken van de commissie blijkt dat de uiteindelijke besluitvorming over dit advies voor het TAO onhelder is. Het Comité van Ministers heeft naar aanleiding van deze zaak besloten dat eventuele adviesaanvragen vanuit een van beide overheden, altijd via het Comité van Ministers moet lopen om een goede afstemming vooraf te waarborgen. Het advies zelf is door het Comité van Ministers ter kennisgeving aangenomen, waarbij is vastgesteld dat het als een handreiking aan de taalgebruiker kan worden aangeboden.' Daaruit blijkt dat we met de adviesdiensten niet bereiken wat we willen bereiken.

Mijnheer de minister, in de schriftelijke versie van deze vraag om uitleg vroeg ik naar de stand van zaken in verband met de uitvoering van de resolutie en de concrete acties in functie van het juist gebruiken van afkortingen. Mensen die met taalkunde bezig zijn, kunnen hun weg daarin wel vinden. Er is mijns inziens echter nog maar weinig gebeurd om het gebruik van afkortingen te vermijden in overheidsdocumenten waardoor die toegankelijker zouden worden. Welke acties hebt u ondernomen en welke onderneemt u nog in functie van het

Beter Bestuurlijk Beleid en de slagkracht van de Nederlandse Taalunie?

De voorzitter: Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, in de antwoorden van mij en mijn voorganger op verschillende parlementaire vragen over deze aangelegenheid in de loop van deze legislatuur werd de voorgeschiedenis van deze kwestie verschillende keren toegelicht. Ik acht het daarom niet nodig die te herhalen.

Ik wil er ter verduidelijking op wijzen dat het Comité van Ministers van de Nederlandse Taalunie in zijn najaarsvergadering van 2002 besliste dat van het advies van de Raad voor de Nederlandse Taal en Letteren geen richtlijn zou worden gemaakt, vermits het niet de taak is van de NTU om als taalpolitie op te treden. Daarom werd geen digitale spellingchecker in het 'Taaluniversum' opgenomen. Het is dus juist dat het advies als zodanig niet op deze NTU-site terug te vinden is. Inhoudelijk werd er echter rekening mee gehouden en werd het in de Taaladviesbank verwerkt.

Wat de opmerking over de slagkracht van de NTU in het algemeen betreft, delen ik en het hele Comité van Ministers deze zorg met u. Daarom heeft het comité een evaluatiecommissie ingesteld die de NTU en haar werking heeft doorgelicht en geëvalueerd. De conclusie van deze commissie is in een rapport neergeschreven en geeft aan dat de NTU goed en nuttig werk verricht voor onze taal. Het geeft echter ook aan dat op enkele punten verbeteringen kunnen worden aangebracht, onder andere op het vlak van de positionering van het Nederlands in Europa. Het stelt eveneens dat het werk van de NTU te weinig gekend is bij regeringen en dergelijke.

Wat het gebruik van de afkortingen binnen de eigen sector en administratie betreft, wijs ik op een omzendbrief van de Vlaamse regering inzake wetgevingstechniek. Verder is er uiteraard de Taaladviesdienst van de afdeling Kanselarij van de administratie die erop toeziet dat een juiste, adequate en begrijpelijke taal wordt gebruikt bij de overheid, zowel in wetgevende als administratieve zaken. De Vlaamse administratie heeft de verplichting haar teksten en documenten aan de Taaladviesdienst voor te leggen, en zeker die teksten die zich tot de burgers richten. Zo is een van de stelregels dat een instelling of organisatie die met een letterwoord wordt benoemd, op zijn minst in het begin van een tekst voluit wordt genoemd.

Van Grembergen

U weet ongetwijfeld dat ik van de Nederlandse taal houd en ze respecteer en ze ook gerespecteerd wil zien. Ik vind dit belangrijk. Het zou echter een dagelijkse controle vragen om nieuwe letterwoorden op te volgen. Daar zou een speciale dienst voor moeten worden opgericht – en dat zou nog niet eens volstaan. Er zouden erg inventieve mensen moeten worden gezocht die naar goede alternatieven zoeken die niet schokken en die symbool staan voor de nieuwe inhoud. Het is met andere woorden dweilen met de kraan open.

Het is ook niet louter een binnenlandse zaak : ook op internationaal vlak worden we dagelijks overspoeld met nieuwe begrippen. Het is een erg moeilijke kwestie waar we aandacht voor hebben en moeten blijven hebben, maar het is een bijna onmogelijke opdracht. Als we het hebben over het MoMu of het SMAK, dan weten de geïnteresseerden waarover het gaat. De brede bevolking is er echter niet mee vertrouwd. Ik heb eigenlijk geen oplossing voor dit probleem.

De voorzitter : Het blijft een onuitputtelijke bron voor quizen.

Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mijnheer de voorzitter, het is wel niet de bedoeling dat we met het grote publiek quizen over de overheid.

Mijnheer de minister, ik wil het nog even hebben over de nieuwe woorden. Er komen heel wat decreten op ons af in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid. Waarom worden daarin termen veranderd ? Het Vlaams Fonds bijvoorbeeld is bij iedereen bekend, en iedereen weet dat het gaat over het Vlaams Fonds voor Personen met een Handicap. Dat wordt nu veranderd in VAPH. Zoiets vergroot de afstand met de bevolking. Een woord of term kan toch worden behouden en op een creatieve manier een andere betekenis krijgen ? Bij de streekplatforms bijvoorbeeld kan de inhoud worden veranderd, maar de term behouden. Toch wordt dat nu veranderd in ERSV's, en dan zijn we verwonderd dat de mensen niet meer weten waarover het gaat. Naar aanleiding van Beter Bestuurlijk Beleid is er echt een kans gemist.

U verwijst naar de afdeling Kanselarij. Ik neem aan dat die toeziet op het taalgebruik, maar blijkbaar komt ze soms te laat. Ik geef een voorbeeld. De afkorting IBO betekent zowel Initiatieven Buitenschoolse Kinderopvang als Individuele Beroepsop-

leiding. Zoiets zou toch tijdig moeten worden opgemerkt om te kunnen bijsturen ?

Tot slot wil ik het nog hebben over de lijst met afkortingen. Van de meeste beleidsinstanties vinden we de afkortingenlijst. Ook op de website van het Vlaams Parlement staat een afkortingenlijst die echter niet toegankelijk is voor iedereen. Dat kan niet langer. Onze fractie begint vandaag op de website van CD&V binnen het Vlaams Parlement met een onderdeel waarin alle afkortingen worden opgenomen die we tegenkomen. We hopen dat dat een aanzet is.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de bestemming van het koggeschip dat werd opgegraven uit het Deurganckdok

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Meyer tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de bestemming van het koggeschip dat werd opgegraven uit het Deurganckdok.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, bij graafwerken aan het Deurganckdok in Doel werd in september 2000 een vrij goed bewaard wrak van een middeleeuwse kogge ontdekt en opgegraven. Mijnheer de minister, ik heb u daar in het verleden reeds vragen over gesteld. Mijn laatste vraag dateert van 11 september 2003. Daarin peilde ik naar de criteria die zouden worden gebruikt voor de beslissing die u zou nemen.

De gemeente Beveren heeft zich onmiddellijk na de vondst van de kogge kandidaat gesteld voor de opstelling van dit monument. Als locatie werd de omgeving van het fort Liefkenshoek voorgesteld. Deze locatie leek zeer aanvaardbaar omwille van de nabijheid van de vindplaats van de kogge, de voorgenomen museale uitbouw van het fort, de watergebondenheid en de mogelijkheid tot toeristische ontsluiting van de locatie in de richting van het Waasland en van Antwerpen. Bovendien is er

De Meyer

vanuit de gemeente Beveren een sterke binding met vondst die zich situeert binnen de gemeentegrenzen. We mogen in dit kader ook de offers van de deelgemeente Doel niet vergeten.

De gemeente Beveren is bereid om aanzienlijke investeringen te doen in deze vondst en er kan een substantiële steun worden verwacht van bedrijven in de Waaslandhaven. Bovendien ligt Beveren aan de basis van de gestructureerde archeologische werking in het Waasland. De gemeente biedt nog steeds een zware financiële ondersteuning aan de Archeologische Dienst Waasland.

Het gemeentebestuur, de inwoners van Beveren en de diensten die zich tot nu toe hebben ingezet voor het behoud van de kogge, hebben dan ook met verbazing vernomen dat er een beslissing zou zijn genomen om de Doelse kogge naar Baasrode over te brengen. Mijnheer de minister, treedt u mijn argumentatie bij dat het vooralsnog aangewezen is dat de kogge in Beveren een onderkomen vindt ?

Ik geef u enkele voorbeelden uit de lijst met bedenkingen en vragen bij een mogelijke keuze om de kogge onder te brengen in Baasrode. Hoort de kogge als zuiver museumobject thuis op een site die zich in de toekomst volledig zal richten op recent en klein varend erfgoed en op recreatieve bezigheden daarrond ? Is het technisch mogelijk om alle containers waarin de kogge is opgeslagen over te brengen en die in een loods te bergen op de scheepswerf in Baasrode ? Kan op deze site onmiddellijk worden gestart met de dringende en noodzakelijke conservatie van de scheepsonderdelen ? Is deze site daar groot genoeg voor ?

Zijn er nog werken nodig op deze locatie ? Hoe moet het vervoer georganiseerd worden ? Zullen de nodige vergunningen worden toegekend voor de behandeling ? Heeft deze VZW ervaring met scheepswrakken van dergelijke ouderdom en samenstelling ? Is de stad Dendermonde bereid te investeren in de kogge en voor welk bedrag ? Bestaat daar een schriftelijk engagement van ? Is er een binding tussen de negentiende-eeuwse scheepswerf van Baasrode en de veertiende-eeuwse kogge van Doel ? Is er een ontsluiting van de site ?

In welke middelen is in de begroting voorzien voor de eventuele verhuis, en voor het documenteren en conserveren van de kogge ? Er zijn ook nog vragen over de wetenschappelijke rechten van de Archeologische Dienst Waasland die instond voor de ber-

ging van het schip. Kan de geregistreerde informatie die noodzakelijk is voor de reconstructie van het schip zomaar worden vrijgegeven terwijl de hoge registratiekosten door de ADW zelf zijn gedragen ? Hoe wordt rekening gehouden met het vinderschap, de investeringen en de wetenschappelijke eigendom van de vondst ?

Hoe blijft de ADW betrokken bij het vervolgtraject van de kogge, en hoe zal hij desgevallend worden vergoed voor zijn dienstverrichtingen, rekening houdend met de territoriale en financiële gebondenheid van het intergemeentelijk samenwerkingsverband ?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer De Meyer, sinds de ontdekking van de kogge in het najaar van 2000, de eerste documentering en de berging van de relict in containers, zijn geen concrete initiatieven genomen inzake de in het vooruitzicht gestelde conservering van het historische vaartuig.

Zeer binnenkort moeten de containers met de relict worden verwijderd van het terrein waar ze nu zijn opgesteld omwille van de vordering van de werkzaamheden aan het Deurganckdok. Ik ben dan ook van oordeel dat dringend keuzes moeten worden gemaakt over de wijze waarop de relict van de kogge moeten worden gedocumenteerd, bewaard, gepresenteerd en ontsloten voor het publiek.

In welke vorm de kogge zullen kunnen worden bewaard, is op dit ogenblik niet duidelijk. Hiervoor is nog heel wat voorbereidend onderzoek nodig. Er is bijvoorbeeld nog steeds geen zicht op de aan te wenden methode om het hout van de kogge eventueel te conserveren.

Op mijn initiatief heeft op 26 februari 2004 een deskundige van het Nederlands Instituut voor Scheepsarcheologie een bezoek gebracht aan Doel, om er de bewaringstoestand van het hout te onderzoeken en een advies te geven over mogelijke conserveringsvormen. Zijn rapport, dat over enkele dagen wordt verwacht, zal ongetwijfeld waardevolle elementen aanreiken om verantwoorde keuzes te kunnen maken, onder meer over de technische vereisten van verder onderzoek, de opberging van de relict, de toe te passen conservatie van de scheepsonderdelen en de nodige infrastructuur en het vervoer. Hierbij moet ook worden onderzocht

Van Grembergen

welke methode kan worden toegepast en wie voor de uitvoering hiervan in aanmerking kan komen.

Ongeacht de uiteindelijke keuze ben ik van mening dat de scheepswerf van Baasrode de beste locatie is voor de verwezenlijking van een duurzame, verantwoorde en financieel haalbare oplossing voor de Doelse kogge. In uitvoering van het decreet van 29 maart 2002 tot bescherming van het varende erfgoed, kan de bijzonder boeiende site van Baasrode uitgroeien tot een uniek erfgoedcentrum waar de volledige geschiedenis van het Vlaamse varende erfgoed aan bod kan komen.

Mijnheer De Meyer, ik heb er alle begrip voor dat de gemeente Beveren een grote en affectieve belangstelling heeft voor de opgegraven koggen. Anderzijds zijn er te Beveren geen concrete plannen voor de uitbouw van een erfgoedsite waar de kogge in welke vorm dan ook een plaats zou kunnen vinden.

In Baasrode bestaat nu al een boeiende en waardevolle erfgoedsite voor het varende erfgoed. Voor de verdere uitbouw ervan zal nog dit jaar met de steun van de Europese Unie en van de Vlaamse Gemeenschap, een eerste reeks van belangrijke werkzaamheden van start gaan voor een totaalbedrag van 800.000 euro. Op dit ogenblik is een gespecialiseerd bureau bezig met de voorbereiding van een ontwerptekst voor het uitschrijven van een studieopdracht voor de uitwerking van een algemeen en geïntegreerd ontwikkelings- en ontsluitingsconcept voor de site, waarin desgevallend ook het verhaal van de kogge een plaats krijgt.

De eventuele verhuis van de containers zou worden bekostigd door de afdeling Maritieme Toegang van de administratie Leefmilieu en Infrastructuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De documentering zou, zoals vroeger al in het vooruitzicht werd gesteld, kunnen gebeuren door de Archeologische Dienst Waasland. Wat de mogelijke conserveringsvormen betreft, kunnen in afwachting van het verslag van de deskundige van het NISA uiteraard nog geen opties worden genomen.

Op 16 december 1999 werd een overeenkomst afgesloten tussen de toenmalige minister van Openbare Werken, Mobiliteit en Energie, de toenmalige algemeen directeur van het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium en de Archeologische Dienst Waasland. Deze overeenkomst loopt automatisch af 5 jaar na de ondertekening. Ik zal onder-

zoeken of het mogelijk is een nieuwe overeenkomst af te sluiten voor de vervaldatum van de huidige overeenkomst, meer bepaald op 14 december 2004.

Het is mijn bedoeling om de ADW in de toekomst maximaal bij het project te blijven betrekken en de dienstverlening van de ADW in het verhaal van de Kogge op een passende wijze te honoreren.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de minister, ik wil hier geen technische discussie voeren omdat ik bepaalde elementen terzake onvoldoende beheers.

Uit uw antwoord heb ik begrepen dat de ADW verder betrokken zal blijven bij de conservering. De gemeenten Beveren, ikzelf en heel wat betrokkenen betreuren de uiteindelijke keuze. De beslissing om de kogge over te brengen naar Baasrode was een complete verrassing.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over de toekomstmogelijkheden van Ring TV

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Hauthem tot de heer Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over de toekomstmogelijkheden van Ring TV.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik richt deze interpellatie tot de minister van Media naar aanleiding van de bespreking van de begroting en de beleidsbrief Vlaamse Rand, vorig jaar in december.

We hadden de minister die bevoegd is voor de Vlaamse Rand, minister Van Grembergen, gevraagd hoe het nu zat met Ring TV. Hij beschikte echter niet over de nodige budgetten en zei verder letterlijk : 'Het dossier wordt verder opgevolgd door de Vlaamse ministers van Media en Economie.'

Naar aanleiding van die uitspraak heb ik een interpellatieverzoek ingediend. Aangezien de heer Van

Van Hauthem

Rompuy echter een vraag om uitleg had ingediend over het Randbeleid in het algemeen, heeft het even geduurd voor mijn interpellatie kon plaatsvinden. De voorzitter heeft die nochtans altijd positief geadviseerd.

Mijnheer de minister, u kent de problematiek. Een paar jaren geleden zat Ring TV wat in de problemen. Op 28 maart 2001 heeft het Vlaams Parlement eenparig een resolutie aangenomen. Daarin stond dat de Vlaamse regering in het kader van het beleid in de Rand maatregelen moest nemen om het voortbestaan van Ring TV te garanderen zonder dat daarbij werd geraakt aan de onafhankelijkheid van de zender. Daar is gevolg aan gegeven. Toenmalig Vlaams minister Anciaux heeft in 2002 een budget ingeschreven om met Ring TV een overeenkomst af te sluiten voor een jaar om informatieve programma's te maken over de initiatieven van de Vlaamse Gemeenschap in de Vlaamse Rand rond Brussel. Dat project liep eind vorig jaar af. Structureel is er voor Ring TV niets gebeurd.

De resolutie had een dubbele motivatie. Enerzijds is Ring TV een regionale televisiezender zoals alle andere. Dit betekent dat de zender het samenhorigheidsgevoel in de regio moet bewerkstelligen. Dit is een probleem, want Halle-Vilvoorde is een specifieke regio, die helemaal rond het Brussels Gewest ligt. Als steden zijn er enkel Halle in het zuiden en Vilvoorde in het noorden. Daartussen is er weinig stedelijk gebied. Dit heeft ook effect op de reclame-inkomsten.

Anderzijds was het ook de bedoeling dat Ring TV een specifieke functie had in het vrijwaren van het Vlaams karakter van de Rand rond Brussel. Ring TV heeft deze taak al die jaren opgenomen. Vanuit die optiek hebben de indieners van de resolutie in 2001 gezegd dat Ring TV niet kan worden beschouwd als een gewone regionale televisiezender. Ring TV heeft een specifieke opdracht in een specifieke situatie, dus deze regionale zender mag niet enkel afhankelijk zijn van commercieel-economische factoren.

Er was voor 2 jaar een oplossing, maar deze periode is achter de rug. Ring TV dreigt opnieuw in financiële problemen te komen.

Mijnheer de minister, ik had graag minister Van Grembergen kunnen interpellieren. Het is een eerste fout dat het dossier over Ring TV niet behoort tot de politiek die de Vlaamse regering voor de Rand wil voeren. Minister Van Grembergen be-

schikt over een budget om informatie te verstrekken via de VZW De Rand. Naar mijn mening hoort Ring TV daar thuis. Het is een reden om Ring TV niet gelijk te schakelen met andere regionale zenders, maar dit gebeurt nu blijkbaar wel.

Bij de bespreking van zijn beleidsbrief zei minister Van Grembergen dat hij in feite geen minister is voor de Rand. Voor huisvesting is de minister van Wonen bevoegd, en voor Ring TV is dit de minister van Media. De minister heeft een schuldbekentenis gedaan. Dit siert hem, maar het is hallucinant, want hij geeft toe niet over horizontale bevoegdheden te beschikken.

Mijnheer de minister, ik pleit ervoor om in het kader van een specifiek beleid voor de Rand een uitzondering te maken voor Ring TV en echt structurele maatregelen te nemen, zodat Ring TV naast de gewone functie als regionale zender, ook de specifieke informatie over de Vlaamse Rand kan verspreiden om het Vlaams karakter van de Vlaamse Rand te bewaren.

Mijnheer de minister, ik wil de vergelijking maken met de situatie van TV Brussel. Van bij de start van de regionale televisiezenders is een uitzondering gemaakt voor TV Brussel en werd een structurele subsidiëring ingeschreven. Dit gaat over bijzonder veel geld. De redenering was dat TV Brussel financieel niet kan overleven binnen de specifieke Brusselse situatie, maar dat er wel een regionale zender nodig is voor de Vlamingen in Brussel en, bij uitbreiding, andere bevolkingsgroepen. Het was belangrijk om, gelet op de specifieke situatie, voor de financiering een uitzondering te maken voor TV Brussel.

Ook Ring TV zit in een specifieke situatie, niet alleen geografisch, maar ook politiek. Ring TV heeft de voorbije jaren een unieke functie vervuld in het kader van het specifieke beleid voor de Rand. De Vlamingen in Brussel hebben recht op een regionale zender die door de overheid wordt gesubsidieerd. Voor Ring TV kan dezelfde redenering worden gevolgd. Ook hier is de situatie niet vergelijkbaar met West-Vlaanderen en Limburg.

Mijnheer de minister, overweegt u om, omwille van de moeilijke financiële situatie van Ring TV, een dotatie in te schrijven? Hebt u al overleg gepleegd met Ring TV over de financiële problemen? Er zijn ideeën om samen te werken met ROB of TV Brussel, maar Ring TV is hier geen vragende partij voor.

Van Hauthem

Welke maatregelen hebt u genomen of zult u nemen om de financiële leefbaarheid van Ring TV op termijn te garanderen ? Bent u bereid om de context waarbinnen Ring TV moet werken te vergelijken met de context van TV Brussel ? Bent u bereid om Ring TV, zoals TV Brussel, een overheidsdotatie toe te kennen ?

De voorzitter : Ik was destijds actief betrokken bij de discussie. In die periode werd een grondig debat gevoerd over de leefbaarheid van de regionale televisiezenders. Er is toen ook studiewerk verricht.

Mijnheer Van Hauthem, u hebt verwezen naar het moeilijke overleg tussen Ring TV en mogelijke partners, zoals ROB. In de resolutie staat dat een mogelijke maatregel een bemiddelingsoperatie is. Dat is toen bij herhaling gebeurd. Met het standpunt van het rapport en de commissie in het achterhoofd, heb ik het altijd jammer gevonden dat Ring TV steeds negatief reageerde op een mogelijke samenwerking. Ik heb zelden mensen gezien die zo gedreven zijn, en tegelijkertijd elke oplossing doen mislukken.

Het was een conclusie van het rapport dat er op het vlak van reclameregie samenwerking nodig is. In verschillende provincies is dit gebeurd, maar bij Ring TV liep het telkens strop. Ik wil dit in herinnering brengen, want één van de elementen, afgezien van de problematiek van de Vlaamse Rand, was de leefbaarheid van de regionale omroepen.

De heer Joris Van Hauthem : Dat weet ik. Ook de Westhoek en Limburg hebben een specifieke problematiek, maar voor de Rand is er een specifiek beleid van de Vlaamse regering.

Alles rond Ring TV zou deel moeten uitmaken van het beleid voor de Rand. Dat is mijn stelling. Als deze stelling wordt aanvaard, is de problematiek van Ring TV niet dezelfde als die van andere regionale zenders.

Uit de studie bleek ook dat Ring TV het goedkoopst werkt. Ring TV werkt goedkoper dan de subsidies die TV Brussel krijgt.

De voorzitter : Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen : Mijnheer Van Hauthem, met uw laatste opmerking geeft u al het pijnpunt aan. Als een zender heel goedkoop werkt, maar toch het hoofd niet boven water kan houden, is er

een probleem met de economische leefbaarheid. Dit is essentieel.

Met de resolutie van 28 maart 2001 uitte het Vlaams Parlement zijn bezorgdheid over de leefbaarheid van de regionale zender Ring TV. Het parlement vroeg de regering om, in het kader van het beleid voor de Vlaamse Rand, maatregelen te nemen om het voortbestaan van Ring TV te garanderen, zonder te raken aan de onafhankelijkheid van de omroep.

In november 2003 heb ik de mensen van Ring TV ontvangen. Ik heb toen gezegd dat een samenwerking met ROB de beste oplossing is. Om deze samenwerking tot een goed einde te brengen, moeten eerst gesprekken worden gevoerd tussen de regionale zenders. Ook minister Van Grembergen was er toen bij.

Mijn voorganger, minister Van Mechelen, heeft op 20 december 2000 de economische leefbaarheid van de regionale televisieomroepen laten onderzoeken door Podium Perception Management. De resultaten van dit onderzoek werden in april 2001 bekendgemaakt. Volgens de conclusies van dit onderzoek is Ring TV één van de drie regionale televisieomroepen, naast Kanaal 3 en ROB, die het moeilijk hebben om zelfstandig te overleven. Het verzorgingsgebied is te klein en onvoldoende interessant voor de commerciële markt. Directe subsidiëring is volgens de studie geen oplossing, maar financiële steun in de vorm van overheidscommunicatie kan wel. Als gevolg van deze studie werden gesprekken gevoerd met de regionale omroepen, inzonderheid met het noodlijdende Ring TV.

De Vlaamse Mediaraad heeft in zijn advies van 23 april 2001 overheidscommunicatie voorgesteld als oplossing voor de financiële problemen van de regionale omroepen.

De Vlaamse regering heeft op 29 maart 2002 twee beslissingen genomen. Naar analogie met het protocol voor de sector van de geschreven pers, keurde de Vlaamse regering een protocol met de regionale tv-sector goed voor de periode 2002-2004. Er werd een project periodieke beleidscommunicatie via de regionale media opgestart. Met dit project wil de Vlaamse regering de Vlaamse bevolking op een meer systematische wijze op de hoogte brengen van concrete regionale realisaties van het beleid. Voor de spots voor de regionale televisiezenders werd geopteerd voor een coproductie met de regionale tv-zenders. De Vlaamse regering heeft op 20 februari 2004 beslist om de periodieke beleids-

Keulen

communicatie via de regionale media verder te zetten.

Met het eind maart 2002 ondertekende protocol tussen de Vlaamse regering en de regionale omroepen werd financiële steun aan de omroepen gegarandeerd onder de vorm van overheidscommunicatie. Jaarlijks zal voor minstens 1,86 miljoen euro advertentieruimte worden gekocht bij de regionale omroepen, en deze steun wordt verzekerd voor ten minste 3 jaar.

De totale mediabesteding van de Vlaamse overheid in 2002 via regionale televisie geeft een stijging weer van 1,6 miljoen euro tegenover 2001. In 2001 was er ten opzichte van 2000 een stijging met 4,7 percent. Een vergelijking leert dat in 2002 voor 18.345.669 euro mediaruimte werd aangekocht door de Vlaamse overheid. Hiervan werd 33,7 percent gespendeerd aan televisiezendtijd. In cijfers levert dat een bedrag op van 6.188.455 euro. Daarvan werd voor 3.122.446 euro mediaruimte aangekocht bij de regionale zenders in 2002.

Ook in 2003 verliep de uitvoering en de samenwerking in het kader van het protocol zonder noemenswaardige problemen. Wel daalden de bestedingen van de Vlaamse overheid bij de regionale televisiezenders in 2003 fors ten aanzien van 2002, namelijk 1.929.941,84 euro inclusief BTW. In tegenstelling tot 2003 werd in 2002 door de Vlaamse overheid het gegarandeerde minimumbedrag volledig besteed aan de periodieke beleidscommunicatie en werd er aanzienlijk supplementair geadverteerd. We doen dus inspanningen en volgen daarmee het advies van de Mediaraad om met periodieke beleidscommunicatie het doelpubliek te bereiken via regionale omroepen.

Op initiatief van minister Van Grembergen werd in het kader van het beleid ter versteviging van het Vlaams karakter van de Rand rond Brussel een overeenkomst met Ring TV afgesloten waarin de zender opdracht kreeg dit beleid op een onafhankelijke wijze uitvoerig en specifiek toe te lichten. Hiervoor werd in 2002 een bedrag van 557.500 euro vrijgemaakt. Voor 2003 was dit 261.500 euro. De Vlaamse regering heeft inmiddels beslist dit initiatief niet te verlengen. Ikzelf beschik niet over middelen om de regionale televisieomroepen te subsidiëren, en dat ligt ook niet in mijn bedoeling. Ik baseer mij daarvoor onder meer op de hogervermelde studie. Ik volg daarmee ook het beleid dat in het verleden werd gevoerd. Voormalig minister Van Rompuy bijvoorbeeld vond het ook geen

goede zaak om regionale omroepen te subsidiëren omdat hij er geen mini-VRT's van wilde maken.

De onafhankelijkheid van Ring TV kan worden behouden als wordt samengewerkt met bijvoorbeeld ROB. We hebben een succesvol precedent, met name RTV waar er een samenwerking is tussen de regionale zenders van Mechelen en de Kempen. Elke regio wordt specifiek bediend via ont koppeling, en daarnaast worden een aantal zaken aan iedereen aangeboden. Dat zorgt ervoor dat het initiatief leefbaar is en het biedt toekomstperspectieven. Ik stel het recht van bestaan van Ring TV niet in vraag, maar het zou beter zijn een partner te zoeken. Via ont koppelde uitzendingen kan er dan gerichte berichtgeving worden verzorgd op een meer solide financiële basis.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, ik dank u voor uw antwoord, maar u begrijpt dat het ontgoochelend is.

U geeft een uitleg over uw algemeen beleid ten aanzien van regionale televisiezenders. Dat is nu net het verschil tussen u en mij. Ring TV valt immers niet te vergelijken met Focus of WTV. Ring TV zou moeten functioneren binnen het algemeen beleid van de Vlaamse regering ten aanzien van de Vlaamse Rand in Brussel.

In 2002 was er een budget ingeschreven op de begroting van de minister bevoegd voor de Vlaamse Rand. Toen kon er blijkbaar wel een uitzondering worden gemaakt. Dat paste in het beleid ten aanzien van de Vlaamse Rand, meer bepaald inzake informatieverstrekking. De Randkrant bijvoorbeeld wordt in samenwerking met de provincie Vlaams-Brabant helemaal betaald door de Vlaamse overheid. De subsidie voor Ring TV is echter stopgezet en het dossier valt nu weer onder uw bevoegdheid.

U komt nu zeggen dat u als minister van Media geen uitzondering kunt maken voor Ring TV en u somt maatregelen op die gelden voor alle regionale zenders, omdat er nog andere zijn die het financieel niet zo gemakkelijk hebben. Mijnheer de minister, waarom valt TV Brussel dan ook niet onder de algemene regelgeving ? TV Brussel wordt – terecht – voor een paar tientallen miljoenen gesubsidieerd omdat dat past in het specifieke Brusselbeleid van de Vlaamse overheid. Ik vraag enkel dat Ring TV structureel wordt ondersteund in het kader van een Randbeleid. De Vlaamse regering heeft gedurende

Van Hauthem

twee jaar subsidies gegeven, maar die daarna stopgezet en dat is onverantwoord. U bent daar misschien niet persoonlijk verantwoordelijk voor, maar wel de Vlaamse regering in haar geheel. Zolang Ring TV onder uw begroting en bevoegdheid valt, zal er niets veranderen. Ik vind dat dit onder de bevoegdheid van minister Van Grembergen valt en dat er in budgetten moet worden voorzien.

Ring TV heeft eind vorig jaar niet voor niets de erepenning van de Marnixring gekregen. De toespraak van de hoofdredacteur was erg kort en er klonk alleen maar ontgoocheling in weer ten aanzien van de Vlaamse regering. De zender levert inspanningen om niet alleen een regionale zender te zijn, maar ook om een functie te vervullen in het kader van het Randbeleid. Daar staat echter niets tegenover van de Vlaamse regering. Ik herhaal dat Ring TV opnieuw onder de bevoegdheid van minister Van Grembergen moet vallen.

Mijnheer de voorzitter, ik kondig tot slot een met redenen omklede motie aan.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, sinds 2002 werden er unaniem resoluties goedgekeurd om een inspanning te doen voor Ring TV. De regionale zender is op zichzelf niet leefbaar. Er is nu spelletje bezig om Ring TV te dwingen om samen te werken met ROB of TV Brussel, maar dat is dodelijk voor het medium. Ik heb destijds meegeschreven aan het decreet over de regionale zenders en daarin staat dat regionale televisie niet leefbaar is als die sociologisch niet dicht bij het publiek blijft. Schaalvergroting heeft met andere woorden geen zin.

Om te kunnen overleven brengt Ring TV een programmatie die het nieuws omkadert, maar daardoor gaat de essentie gedeeltelijk verloren, wat ervoor zorgt dat ze kijkers verliest. Ze raakt op die manier in een negatieve spiraal. Vergeet niet dat er in de regio rond Brussel enorm veel Franstaligen en Europeanen wonen, waardoor de advertentiemarkt beperkt is. Ik pleit niet om subsidies omwille van de subsidies, maar wat voor TV Brussel kan, zou ook voor Ring TV moeten kunnen. We geven bijna 20 miljoen frank aan de publicatie van de Randkrant, maar voor de televisie kan het er niet af.

Minister van Grembergen heeft onlangs gezegd dat zijn Randbeleid heeft gefaald. Hij kan niets doen en de andere ministers doen het ook niet. Ze beloven van alles, maar er gebeurt niets, bijvoorbeeld op vlak van huisvesting en media. Mijnheer de minister, wees eerlijk en zeg dat er geen subsidie meer komt voor Ring TV tijdens deze regeerperiode.

Als we ooit opnieuw in de Vlaamse regering zullen zetelen, dan zal CD&V dat veranderen. Deze meerderheid heeft beloftes gedaan en budgetten ingeschreven, maar die daarna stopgezet. Paars-groen wil niets meer doen voor Ring TV en dat betreurt ik. Ring TV is heel pluralistisch en open, en alle politieke fracties gaan ermee akkoord dat de zender goed werkt. Er is geen enkele kritiek, enkel waardering.

We hebben het in de Rand al bijzonder moeilijk om de Vlaamse aanwezigheid te realiseren en om de binding tussen de mensen tot stand te brengen. Ik betreurt dan ook dat deze meerderheid niets wil doen. Er wordt woordbreuk gepleegd ten aanzien van de resolutie.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer de minister, waarom is er een minister voor de Rand als er toch niets gebeurt ? Ik ben goed op de hoogte van het onderwijsbeleid van de Vlaamse regering. U moet eens nagaan welk budget er wordt gespendeerd aan het Franstalig faciliteitenonderwijs in de Rand en dat vergelijken met het budget voor het actief Vlaams Randbeleid. Ik vraag dat de Vlaamse regering een en ander eens in dat perspectief bekijkt.

De heer Joris Van Hauthem : Er wordt 400 miljoen besteed aan het faciliteitenonderwijs en 120 miljoen aan het Randbeleid.

De voorzitter : U zegt dat die resolutie eenparig is aangenomen. Het gaat echter ook over het woord 'maatregelen'. Het gaat meer bepaald om maatregelen waarmee een overbrugging kan worden gerealiseerd met de bedoeling tot structurele oplossingen te komen. Ook Ring TV zal daarbij over de brug moeten komen. Dat is heel duidelijk gesuggered. Er is heel duidelijk een opdracht gegeven.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Ik lees nog eens voor : 'vraagt aan de Vlaamse regering in het kader van het beleid ten overstaan van de Vlaamse Rand maatregelen te nemen om het voortbestaan van

Van Hauthem

Ring TV te garanderen zonder dat daarbij geraakt wordt aan de onafhankelijkheid van de zender.'

Mijn pleidooi is altijd geweest om het dossier over Ring TV toe te vertrouwen aan de minister die bevoegd is voor de Vlaamse Rand. Ik heb niets gezegd dat in tegenspraak is met de resolutie. U zegt dat er verschillende mogelijke maatregelen zijn, maar ik heb het wel degelijk over maatregelen in het kader van het beleid ten overstaan van de Vlaamse Rand. Dat is de essentie van mijn interpellatie.

De voorzitter : Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen : Ik heb de indruk dat we elkaar proberen te overtroeven. Er is altijd gezegd dat dit een tussenoplossing was die moest leiden tot structurele oplossingen. Die tussenoplossing is echter aangegrepen om het status-quo te kunnen bestendigen.

We hebben altijd aan Ring TV gezegd dat deze zender zich moest spiegelen aan het voorbeeld van RTV, waarbij er een programma is dat is afgestemd op De Kempen en een op de regio Mechelen. Doordat er een aantal gemeenschappelijke zaken zijn, is er een structurele leefbare basis. ROB heeft een zendgebied van ongeveer 400.000 inwoners. Ring TV heeft een zendgebied van 500.000 inwoners. Op zichzelf zijn ze te klein, maar samen zouden ze economisch leefbaar kunnen zijn.

Mijnheer Van Rompuy, hoeveel subsidies hebt u als minister van Media aan Ring TV gegeven ? Hoeveel hebt u trouwens in het algemeen aan de regionale omroepen gegeven ? De huidige meerderheid is voor het eerst begonnen met periodieke beleidscommunicatie met de regionale omroepen. In 2003 ging het om bijna 2 miljoen euro. Dat maakt voor die zenders het verschil tussen overleven en niet overleven. Ook Ring TV geniet van die periodieke beleidscommunicatie. Het is dan ook unfair te zeggen dat wij onze verantwoordelijkheid niet nemen en die zenders in de steek laten. Er zijn immers heel wat inspanningen geleverd om Ring TV tijdens een overbruggingsperiode de kans te geven te werken aan een structurele oplossing.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de minister, u zegt dat we aan opbod doen.

Ik was aanwezig bij de bespreking van de beleidsbrief en van de begroting van de Rand. Ik heb eerst die bespreking afgewacht en gevraagd hoe het zat met Ring TV. Naar aanleiding van het antwoord van minister Van Grembergen heb ik mijn interpellatieverzoek ingediend.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Van Hauthem werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over de beoordeling van de dossiers voor de erkenning van lokale radio's

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Decaluwe tot de heer Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over de beoordeling van de dossiers voor de erkenning van lokale radio's.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, na het vorige debat in de commissie voor Media naar aanleiding van de problematiek van de erkenning van de lokale radio's, hebben alle partijen vragen gesteld, waarop geen al te duidelijk antwoord is gegeven. Een aantal radio's hebben nu een erkenning. Heel wat niet-erkende lokale radio's hebben hun eigen dossier kunnen inkijken, maar ook dat van de radio's die wel een erkenning hebben gekregen.

Uit een eerste analyse blijkt dat er ernstige vragen kunnen worden gesteld over de manier van behandelen en beoordelen. Ik wil het eerst hebben over de ontvankelijkheid van de dossiers. We hebben in deze commissie lange debatten gehouden over het decreet op de lokale en provinciale radio's. Daarbij hebben we de criteria bepaald waaraan moet zijn voldaan om een dossier te laten erkennen. Groot is dan ook mijn verbazing dat er dossiers zijn inge-

Decaluwe

diend waarbij totaal geen sprake is van die essentiële criteria.

Het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap heeft meerdere fouten door de vingers gezien. Ik heb daar ergens wel begrip voor. Met een tiental personen duizenden bladzijden aan dossiers controleren is vragen om miserie. Ik heb de indruk dat de minister en het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zich hebben ingedekt met een brief die werd verstuurd op 21 oktober waarin staat: 'gezien het advies van het Vlaams Commissariaat voor de Media dat het aan de erkenningsverlenende overheid toekomt over de ontvankelijkheid van de aanvraag te oordelen, of waar door het Vlaams Commissariaat voor de Media een voorbehoud met betrekking tot de conformiteit wordt uitgedrukt en de niet-invulling van die aard is dat zij zonder schending van het evenredigheidsbeginsel tot de niet-onafhankelijkheid van de aanvraag aanleiding geeft.'

Mijnheer de minister, het evenredigheidsbeginsel is hier bijzonder ruim geïnterpreteerd, om niet te zeggen misbruikt. In het decreet worden duidelijke criteria opgesomd. Zo moeten de dossiers een programma-aanbod, een zendschema, een redactiestatuut, een financiële planning en een financiële structuur bevatten. Ik stel echter vast dat er dossiers ontvankelijk zijn verklaard die dat allemaal niet bevatten. Radio Waasland heeft een formulier ingediend voor een aanvraag voor een regionale omroep in plaats van een lokale omroep. Het dossier is ontvankelijk verklaard. In het dossier van Radio Heidebloem Meeuwen-Gruitrode ontbrak zowat alles wat kon ontbreken, maar toch is het ontvankelijk verklaard. De administratie stelt dan kurkdroog: 'De kandidaat dient zich in geval van erkenning te conformeren aan de gestelde algemene erkenningsvoorwaarden omwille van een aantal redenen.' Zulke dossiers hadden nooit ontvankelijk verklaard mogen worden.

Radio Scorpio Leuven heeft het in het dossier niet eens over radiouitzendingen. Bij de VZW Tremelo ontbreekt het redactiestatuut. Bij verschillende kandidaten ontbreken het financieel plan en de financiële structuur. Nochtans zijn hun dossiers ontvankelijk verklaard en is een deel van hen zelfs erkend. Dit is toch merkwaardig.

Daarnaast beantwoordt een aantal dossiers gewoon niet aan de werkelijkheid. Het gaat dan om papieren dossiers. Bovendien zijn er radiostations die in hun dossier een aantal fictieve vrijwilligers

en medewerkers opnemen, terwijl die mensen zelf van niets weten. Ik kan u terzake een aantal getuigenissen voorleggen. Blijkbaar gaat het steeds om dezelfde groep die deze namen gebruikt. Volgens mij is dat valsheid in geschrifte. Die dossiers zouden eigenlijk aan het parket moeten worden bezorgd. Ik begrijp dat de administratie dit niet allemaal kan controleren, daarom heb ik altijd gepleit voor het houden van steekproeven. Dat was trouwens de grote les die we hebben getrokken uit het dossier-4FM. Ik stel vast dat diegenen die een papieren dossier hebben ingediend het met groot pleidooi winnen van diegenen die hun dossier correct hebben ingediend.

De groep-EMMIS is daar ook specialist in. Hij schuift volledige lijsten met namen naar voren en heeft een aantal belangrijke erkenningen gekregen. Nochtans blijkt uit de website dat EMMIS op zoek gaat naar medewerkers. Ook hier is dus sprake van papieren dossiers. Het gaat hier over e-mails van 21 oktober 2003, dus lang nadat de dossiers zijn ingediend. Ik wil daarmee enkel aantonen dat er een enorm verschil is tussen de papieren dossiers en de realiteit.

Een radiozender in Egem heeft een erkenning voor zwaar vermogen binnengehaald met een financieringsplan waarbij de investeringskost amper 25.000 euro bedraagt. De zender en de antennes alleen kosten al 25.000 euro. Volgens specialisten gaat het om minimum 125.000 euro, enkel wat de investeringen en apparatuur betreft. Dat bewijst nogmaals dat er een groot verschil is tussen papieren dossiers en de realiteit.

Uit contacten blijkt dat de zwakke schakel van de procedure bestaat uit het al dan niet consequent opstellen van onderzoeksrapporten. De dossiers werden ingediend. Nadien stelde de administratie daarvan samenvattende rapporten op. Bij de ene zijn bepaalde zaken vermeld, bij de andere gelijkaardige zaken niet. Het gaat bijvoorbeeld over het aantal medewerkers. Die samenvattende rapporten zijn belangrijk, want op basis daarvan geeft men punten. Nochtans zijn ze slordig opgesteld.

Het rapport over Lokeren stelt dat de eigenlijke studio's zich bevinden in Sint-Niklaas, en niet in het uitzendgebied. Dat is niet juist. De studio's bevinden zich wel degelijk in Lokeren. In het rapport over radio-VRL staat dat het studiomateriaal en het administratief materiaal uitvoerig zijn beschreven, hoewel dat pertinent onjuist is. In het dossier staan die beschrijvingen niet. Ik bezorg u straks de fotokopies. Er zijn dus verschillen tussen de dossiers en de rapporten. Ik herhaal dat de rapporten

Decaluwe

onder grote tijdsdruk zijn opgesteld, door een beperkt aantal mensen.

Ik geef nog een voorbeeld : het dossier van Radio Ring, uit Brussel. Het dossier is grotendeels een fotokopie van het dossier van Radio Antwerpen. Ik citeer : 'Radio Ring wil op informatief en cultureel vlak putten uit de unieke diversiteit die Antwerpen te bieden heeft.' Men was vergeten het woord 'Antwerpen' te vervangen door 'Brussel'. Die dossiers zijn onvoldoende en onzorgvuldig bekeken. Ik vraag daar aandacht voor. Er moet duidelijkheid worden gecreëerd.

De punten zijn op een ondoorzichtige wijze toegekend. Het gaat overigens niet om punten, maar om symbolen. Het is niet gemakkelijk om daar een inzicht in te verwerven. Ik kondig over dit onderwerp alvast een interpellatieverzoek aan. Bij de vorige interpellatie heeft de minister gezegd dat hij de adviezen van de administratie heeft gevolgd. Er zijn ondertussen berichten en e-mails opgedoken waarin wordt gesteld dat bij de voorbereiding en de beoordeling van de dossiers een kabinetsmedewerker was betrokken. Daarover moet klaarheid worden geschapen.

Ik heb een reeks vragen. Een : in welke mate zijn kabinetsmedewerkers betrokken bij de voorbereiding van de beoordeling en de evaluatie van de dossiers ? Twee : in welke mate heeft de minister al onderzoek verricht over de VZW's ? Vorige keer heb ik al meegedeeld dat er zelfs dossiers zijn ingediend zonder dat de VZW al bestond. Na de uiterste indieningsdatum werd de VZW opgericht. Ik heb u daarover bewijsstukken overhandigd. Het gaat over documenten die op de griffie van de hoven van de Kamer van Koophandel zijn ingediend. De bestuurders zijn niet vermeld. Hoe kan men dan controleren of er al dan niet sprake is van onverenigbaarheden ? Dat is een essentieel onderdeel van het decreet.

Drie : waarom is essentiële informatie die zich in een dossier bevond niet in de samenvattende beoordelingsnota opgenomen ? Misschien is ook het omgekeerde het geval. Vier : op basis van welke beslissingen hebben bepaalde criteria een belangrijk gewicht gekregen ? Gaat de lokale verankering voor op de infrastructuur ? Uit de vorige discussies bleek alleszins dat de minister, zoals de andere collega's hier, daar bijzonder veel belang aan hecht.

Vijf : hoe is rekening gehouden met het element 'ervaring' ? Zes : hoe gaat men om met dossiers

waarin fictieve medewerkers zonder hun medeweten staan vermeld en waarmee bij de beoordeling van de media- en radio-ervaring rekening is gehouden ? Is er geen sprake van schriftvervalsing ? Zijn er daarover steekproeven gedaan ?

Zeven : hoe verklaart de minister dat in dossiers die ontvankelijk zijn verklaard essentiële stukken ontbraken, zoals de financiële planning of redactiestatuten ? Ten slotte : kan de minister bevestigen dat er geen stukken na de uiterste indieningsdatum van de dossiers in de dossiers zijn opgenomen ? Vorige keer heeft de minister dat laatste bevestigd.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik zal niet herhalen wat ik hier de vorige keer over dit onderwerp heb gezegd. Toen stonden we aan de vooravond van de fase waarin de kandidaat-lokale radio's de dossiers van zichzelf en van hun concurrenten konden gaan inkijken.

Ik zal niet herhalen wat de heer Decaluwe hier heeft gezegd, maar er is sprake van ongerijmdheden. Ik heb er alle begrip voor dat er fouten kunnen gebeuren als op korte tijd veel dossiers moeten worden behandeld. Misschien is 'fouten' wel het verkeerde woord. Toch lijkt het me logisch dat we op een volwassen wijze besluiten trekken als we vaststellen dat er veel is misgelopen. We moeten de zaken opnieuw bekijken.

Blijkbaar waren er ongerijmdheden in dossiers die de indieners hebben kunnen inkijken. Als er voor één frequentie meer dan één dossier was, konden diegenen die aan het kortste eind trokken de andere dossiers gaan inkijken. Ik ben ervan overtuigd dat waar er voor één frequentie maar één dossier was, ook in die gevallen kandidaten niet altijd aan alle decretaal opgelegde verplichtingen voldeden. Ik heb het dan over de lokale inbedding, de VZW-structuur en de plaats waar de studio's zich bevinden. Ik zou u kopieën kunnen bezorgen van zaken die me niet koosjer lijken. Ik vrees dat in de gevallen waar er geen concurrentie was, geen of weinig controle wordt of zal worden uitgeoefend. Ik roep dus op om ook die dossiers, die misschien wel ontvankelijk zijn verklaard, grondig te onderzoeken. Dat opent misschien perspectieven voor andere lokale radio's die naast het net visten, maar in hetzelfde zendgebied actief zijn.

De ultieme opdracht van het beleid bestaat erin het kaf van het koren te scheiden. De FM-band is beperkt, dus dat zal met zich meebrengen dat er

Van Dijk

ook koren zal verdwijnen. We beseffen dat, maar het kan niet dat er tussen het koren kaf blijft zitten. Dat laatste moeten we vermijden.

De voorzitter : De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik heb niet veel toe te voegen aan de woorden van de vorige sprekers.

Ik wil enkel de vraag herhalen die we naar aanleiding van de vorige interpellatie in een motie hebben verwoord : kunnen we de beoordelingsprocedure niet opschorten tot er duidelijkheid is gecreëerd ? Blijkbaar zijn er dubieuze zaken gebeurd. In elk geval gaat het om onzorgvuldigheden.

Wat me bijzonder dwars zit, is het feit dat er geen puntensysteem werd gehanteerd. Als het om een puntensysteem gaat, dan is het in elk geval erg ondoorzichtig. Ik kan geen oordeel vellen zolang ik niet weet wat het relatieve gewicht is van de gehanteerde parameters. De ene heeft een betere lokale verankering, de andere een beter mengpaneel : welk criterium weegt het zwaarst ? Dat is niet objectief vast te stellen, en daar moet klaarheid over komen. Ondertussen moet de zaak worden opgeschort.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de discussie naar aanleiding van de vorige interpellatie ligt nog vers in het geheugen. Ook vandaag ontvang ik nog geregeld klachten. Wat doen we daarmee ?

Het zou een slechte zaak zijn als we de procedure zouden opschorten. Jarenlang werd hier gesteld dat we zeer dringend een hervorming moeten doorvoeren. Er worden hier zware beschuldigingen geuit, zoals valsheid in geschrifte. Er moeten een aantal voorwaarden zijn vervuld vooraleer daarvan in strafrechtelijke zin sprake is. Als er sprake is van valsheid in geschrifte, dan is de administratie ambtshalve verplicht om dat aan het parket te melden.

Ik twijfel er niet aan dat er slordigheden in de afhandeling van de dossiers zijn geslopen. Als we het veld overschouwen, dan moeten we besluiten dat het bijna niet anders kan dan dat er krakkemikkige

dossiers worden ingediend. De heer Decaluwe heeft natuurlijk gelijk : er moeten een aantal basisprincipes worden gerespecteerd. Zo moet een VZW minstens identificeerbaar zijn. Het huidige probleem is mijns inziens niet alleen veroorzaakt doordat er krakkemikkige dossiers worden ingediend, maar vooral doordat men geen goed beeld had van het veld. Ik heb daar al naar verwezen. Dat heeft veel te maken met het bezoek dat werd gebracht om het veld duidelijk in beeld te brengen. Daar was al een probleem mee.

Ik pleit niet voor een opschorting. In regio's, steden of gemeenten waar alle kandidaten aan bod zijn gekomen en waar er geen probleem was over de erkenning, doet men er het zwijgen toe. Het probleem is dat degenen die in de dossiers niet aan bod zijn gekomen, gefrustreerd zijn. Zij moeten een antwoord krijgen. Als ze vinden dat er onjuistheden of onzorgvuldigheden zijn gebeurd, en in het slechtste geval valsheid in geschrifte zou zijn gepleegd door degenen die wel een erkenning kregen, dan is de enige weg de strafrechtelijke weg of de Raad van State.

De voorzitter : Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ga dit soort discussies niet uit de weg. Ik heb in eer en geweten gehandeld. Ik daag iedereen uit om één voorbeeld te geven van een politiek dossier. De heer Vandenbossche heeft een goed beeld geschetst van de omstandigheden waarin we moeten werken.

Een aantal jaren geleden hebben we een hoorzitting gehad. De mensen uit de sector klaagden toen steen en been. Ze wilden duidelijkheid over de erkenningen zodat ze een solide basis hadden om te investeren in uitrusting en mankracht. Op 393 dossiers moesten er 275 worden erkend. Het was onmogelijk een oplossing uit de hoed te toveren waarvoor iedereen zou applaudiseren. Het is een zeer moeilijke oefening geweest, maar we hebben ons daarvoor geëngageerd. Degenen die niet erkend zijn, zullen de discussie altijd opnieuw willen voeren. Dat is begrijpelijk. Er zijn keuzes gemaakt. Nooit zal iedereen tevreden zijn, maar men kan naar de Raad van State stappen, men kan opschorting of zelfs vernietiging van erkenning vragen, en men kan een klacht indienen bij de strafrechter. Dit is niet het ultieme antwoord.

We hebben geprobeerd de procedure op een correcte manier te laten verlopen en er een lijn in te brengen. De kabinetsmedewerker was er vanzelfsprekend bij. Een en ander is op dezelfde manier

Keulen

gegaan als destijds bij de ministers Weckx en Van Rompuy. Hoe zou ik anders kunnen beslissen ? De persoon in kwestie, mevrouw De Coen, heeft nooit gewogen op een beslissing. Alle dossierbehandelaars hebben altijd samen beslist.

Ik heb geen enkel dossier behandeld op het kabinet. De administratie heeft dat gedaan, er waren vijf mensen per dossier. Die mensen hebben samen de evaluatie gedaan. Mevrouw De Coen was erbij, maar ze heeft nooit een veto gesteld. Ze zag er alleen op toe welke werkwijze werd gevolgd en of er eerlijk en correct werd gewerkt.

Die ambtenaren waren het haast altijd met elkaar eens. Per dossier waren er vijf of zes mensen. Dat was om mogelijke sympathieën of antipathieën uit te sluiten. Van de 275 erkende radio's kon de administratie er meteen 262 uithalen met een sterker dossier, die de erkenning verdienden. 13 dossiers waren eerder aan mekaar gewaagd. Bij 11 was het programma-aanbod doorslaggevend, bij 1 was dat het financiële plan en bij nog een andere was dat de sociaal-culturele uitstraling in de regio.

De dossierbehandelaars waren het elk afzonderlijk vrij snel met elkaar eens. Ze hebben de dossiers inhoudelijk uitgepluisd. Als ze los van elkaar tot dezelfde bevinding komen, dan kun je niet zeggen dat ze oogkleppen op hebben of te kwader trouw zijn. Mijnheer Decaluwe, dat kunt u niet beweren.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, u insinueert dat wij zaken geïnsinueerd hebben. Dit is niet correct. Ik heb alleen aangetoond dat op honderden bladzijden onzorgvuldigheden zijn gebeurd. Als mensen hiervan het slachtoffer zijn geworden, is het gemakkelijk om te verwijzen naar de Raad van State. Als fouten kunnen worden aange-toond, is het de taak van de minister om zijn verantwoordelijkheid te nemen.

Ik insinueer niet dat ambtenaren een voorkeur hadden voor bepaalde dossiers, ik wil enkel correctheid. Mijnheer de minister, ik zal u de fotokopieën geven. Hierin staan pertinente fouten. Ik kan zelfs een beetje begrijpen dat er fouten worden gemaakt, maar op welke manier zullen de slachtoffers van deze fouten in ere worden hersteld ? Mensen lijden hierdoor een economisch nadeel. Na 25 jaar goede werking is het plots gedaan.

In feite werden de administratie, de minister en heel het parlement belogen, omdat er blijkbaar dossiers waren die door juristenbureaus in orde

werden gebracht. Dit maakt me enorm zenuwachtig.

Waarom werd de visitatieronde gehouden ? Ik heb gisteren nog lokale radio's bezocht die een goed gestoffeerd dossier hebben ingediend. Zij werden, na 20 jaar werking, niet erkend en bepaalde papieren dossiers kregen wel een erkenning.

De voorzitter : De vragen zijn gesteld. Mijnheer de minister, ik stel voor dat u een antwoord geeft. De heer Decaluwe kan dan nog repliceren.

Minister Marino Keulen : De voorwaarden voor erkenning stonden duidelijk in het voorwaardenbesluit. Toenmalig minister Van Mechelen heeft die nog voorgesteld. Het dossier zal bepalend zijn, was zijn houding. Degenen met ervaring kunnen dit in het dossier tot uiting brengen, wat een voordeel is. Ik heb een voorbeeld gegeven van een zender uit mijn buurt, die vroeg of een dossier wel nodig was, want ik ken deze mensen. Ik heb gezegd dat het dossier telt.

De heer Carl Decaluwe : Er waren dossiers waarin medewerkers werden vermeld, waarvan later bleek dat ze van niets weten. Als het gaat om ervaring bij de radio, wordt iedereen gerold.

De voorzitter : Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen : Het dossier is allesbepalend. Iedereen, ook het parlement, wist wat de spelregels waren. Toen is er geen enkele opmerking gemaakt. Het is blijkbaar nodig om het geheugen van een aantal mensen op te frissen.

Mijnheer Decaluwe, voor de evenredigheid zijn we niet over één nacht ijs gegaan. Het zijn moeilijke zaken, dus het is niet aan mij om een Salomonsoordeel te vellen. We hebben ons vooral laten adviseren door onze advocaat. Er bestaat hierover veel rechtspraak, zowel van de Raad van State, het Hof van Cassatie als het Arbitragehof. De evenredigheidstoets is in feite een redelijkheidsbeginsel. Hoe redelijk moet je zijn in een dossier ? Moet je, als er iets ontbreekt, dit dossier onmiddellijk onontvankelijk verklaren ? Kan dit stand houden bij een procedure voor de Raad van State ? We hebben ons juridisch goed laten adviseren en hebben niet zelf werkwijzen uitgedacht. We hebben ons gebaseerd op de rechtsleer en de rechtspraak van de Raad van State, het Hof van Cassatie en het Arbitragehof.

Het Vlaams Commissariaat voor de Media heeft de bal in ons kamp gelegd. Het was aan de administra-

Keulen

tie, dus ook aan de regering, om de verantwoordelijkheid op zich te nemen. We hebben een redelijke werkwijze gevonden. Als we spreken over de evenredigheidstoets, is redelijkheid bij de beoordeling van de ontvankelijkheid en de erkenning belangrijk.

Uit mijn antwoord van 15 januari 2004 op de vragen en interpellaties over de erkenningen van de lokale radio-omroepen werd duidelijk dat elke erkenningsbeslissing gebaseerd is op het advies van de administratie, na een grondig onderzoek van de kandidaturen. Voor kandidaturen voor lokaliteiten met hogere zendvermogens werd de administratie bijgestaan door de financiële specialisten van de administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management. Abafim heeft een goede reputatie, en ik moet het eerste parlements lid dat die reputatie in twijfel trekt nog ontmoeten. Abafim heeft het financieel plan en de financiële structuur voor de grootvermogenzenders voor haar rekening genomen.

Mijnheer Decaluwe, ik bevestig u nogmaals dat het onderzoek dat het advies voorafging, louter gevoerd is door de ambtenaren van de administraties, en dat elk dossier onderzocht werd door meerdere ambtenaren.

Tijdens de periode van het erkenningsonderzoek, dat liep van 19 september tot 18 december 2003, waren er bijna dagelijks telefonische en persoonlijke contacten tussen de administratie en mijn kabinet, zodat ik als bevoegd minister op de hoogte bleef van de vorderingen in de afhandeling van het erkenningsonderzoek van de bijna 400 dossiers. Dit heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse regering van 14 november 2003 houdende de verlenging van de termijn tot 20 december 2003 waarbinnen de particuliere lokale radio-omroepen moesten worden erkend.

Op 15 januari 2003 heb ik al verklaard veel tijd te hebben besteed aan gesprek en overleg, tevens in functie van de toetsing van de kandidatuurdossiers aan de adviezen van de administratie. Mijnheer Decaluwe, u weet beter dan wie ook dat er al jaren een hechte samenwerking is tussen het kabinet en de administratie Media. Ik noem het een 'BBB avant la lettre'. Het spreekt voor zich dat ik deze positieve samenwerking graag voortzet.

Ik kan niets zeggen over concrete dossiers omdat de procedure voor de Raad van State nog loopt. Alles wat ik nu zeg, kan een element worden in die

discussie. Dat is ook de reden waarom het interpellatieverzoek in een vraag om uitleg is veranderd. Ik heb niets te verbergen, maar ik kan niets zeggen over concrete dossiers. Iedereen heeft het recht om een procedure aanhangig te maken.

Tot nu toe werden 276 van de 294 beschikbare frequenties toegekend, terwijl zich 393 kandidaten hebben aangeboden. Het is dan ook logisch dat een aantal kandidaten ontevreden is over de beslissingen en dat dit voldoende stof tot discussie oplevert. Ik ga op de evenredigheidstoets van de dossiers in als ik zal antwoorden op de vraag inzake het ontbreken van documenten. Ik wijs er ook op dat zolang de termijn voor het indienen van een beroep bij de Raad van State tegen de erkenningsbeslissingen van 19 december 2003 loopt, we erover moeten waken met dergelijke vraagstelling niet nog andere mensen onrecht aan te doen.

U vraagt naar de reden waarom essentiële informatie uit de kandidatuurdossiers niet in de beoordelingsnota werd vermeld of omgekeerd. In de vraag wordt niet vermeld om welke dossiers het dan wel zou gaan. De vaagheid en het veralgemenend karakter ervan, voedt de indruk dat een en ander niet correct is verlopen en we moeten daarmee oppassen. U moet uw rol als parlementlid kunnen spelen, maar we mogen geen verkeerde indrukken wekken. Ik heb geen enkele reden om te twifelen aan de kwaliteit van het erkenningsonderzoek. Het is in alle onafhankelijkheid gevoerd. Ik vind het sportief dat u in elk geval de eerlijkheid van de ambtenaren buiten kijf plaatst. Indien een kandidaat meent dat bij de beoordeling van zijn aanvraag essentiële informatie over het hoofd is gezien die het advies en de daaropvolgende beslissing zou hebben beïnvloed, dan heeft hij de mogelijkheid dit op te nemen in zijn argumentatie bij een eventueel beroep van de Raad van State.

In deze commissie heb ik meermaals verwezen naar de vijf criteria die zijn vastgelegd in de punten een tot en met vijf van artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 18 juli 2003 betreffende de procedure en de aanvullende kwalificatiecriteria en voorwaarden voor de erkenning van particuliere landelijke, regionale en lokale radio-omroepen. Voor de beoordeling van de kandidaturen in lokaliteiten waar meerdere kandidaten een aanvraag indienden, werden voor eenzelfde frequentie geen wegingscoëfficiënten vastgelegd bij de beoordeling van de invulling van de vijf betrokken criteria. Dit is in tegenstelling tot de procedure die werd vastgelegd voor de erkenning van de landelijke en de regionale radio-omroepen. Het besluit van 18 juli 2003 bepaalt dus niet aan welke van de vijf criteria

Keulen

eventueel meer gewicht zou zijn verbonden dan aan de andere, en legt dus geen hiërarchie in het belang van de vijf criteria vast. Waar bij het vergelijkingsproces van de invulling door de kandidaten van elk van de vijf criteria een duidelijk overwicht van één welbepaalde kandidaat blijkt, werd de frequentie bij voorkeur aan deze kandidaat toegekend of wanneer die frequentie reeds werd toegekend, dalend in de opgegeven volgorde van voorkeur.

In de criteria die de decreetgever heeft vastgelegd in artikel 38decies van de gecoördineerde decreten, wordt wel de klemtoon gelegd op de criteria met betrekking tot het programma-aanbod, in het bijzonder op eigen programma's en op informatie voor het eigen verzorgingsgebied, op de infrastructuur en op de radio-ervaring van de medewerkers, desgevallend opgedaan voor het betrokken verzorgingsgebied. Bij het onderzoek van de dossiers werd nagegaan in hoeverre de kandidaten invulling hebben gegeven aan die uitdrukkelijke bedoeling van de decreetgever. Bij een veeleer gelijke inschatting werd criterium 1 als decretaal vastgelegd criterium in de regel als doorslaggevend gehanteerd. Dit stemt overeen met de bedoeling van de decreetgever dat de opdracht die wordt toegekend aan de lokale radio-omroepen erin bestaat een kwalitatief hoogstaand en gevarieerd aanbod aan te bieden dat rekening houdt met de eigenheid van het verzorgingsgebied.

Zoals ik al op 15 januari verklaarde, werd de invulling van de gegevens inzake aantoonbare en beschreven kennis en radio-ervaring van de kandidaat, zoals vastgelegd in punt 2 van artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 18 juli 2003, voor elke kandidaat op dezelfde wijze onderzocht. Vanzelfsprekend moet de kandidaat de gegevens vermelden die hijzelf hiertoe relevant acht. Zo werden bij het onderzoek van de gegevens die de invulling van dit specifieke criterium moesten illustreren, voornamelijk de radio-ervaring van de rechtspersoon bekeken, de periode sinds dewelke eventueel met een erkenning wordt uitgezonden, de radio-ervaring van de bestuurders van de rechtspersoon en de concrete radio-ervaring van de medewerkers van de radio en het aantal personen dat over deze ervaring blijkt te beschikken. In geval van kandiderende bestaande lokale radio's werd onderzocht of gedurende een eventuele periode van voorafgaande uitzendingen, de uitzendingen volledig op eigen kracht werden gerealiseerd of aan de radio werden toegeleverd binnen een samenwerkingsverband.

Voor wat betreft de vermelding in de kandidatuur-dossiers van de specifieke radio-ervaring en inschakeling van medewerkers, herhaal ik dat de toekenning van een erkenning als particuliere radio-omroep gebeurt op basis van het onderzoek van de gegevens in de kandidaturoossiers volgens de door de regelgever vastgelegde voorwaarden en procedures. Deze voorwaarden en procedures werden bij de voorbije erkenningsronde voor lokale radio-omroepen rigoreus in acht genomen. De Vlaamse regering of de administratie Media kunnen daarbij de gegevens in de betrokken aanvragen niet zelf aanvullen, aangezien het onderzoek beperkt moet blijven tot de door artikel 18, paragraaf 1 van het procedurebesluit van 14 juli 1998 vereiste gegevens die door de kandidaten moeten worden meegedeeld. De Vlaamse regering mag als erkenningverlenende overheid immers niet in de plaats treden van een kandidaat om de objectiviteit van het onderzoek en de gelijke behandeling van de kandidaten niet te schaden.

Een steekproef verifieert door de eigenheid van deze methode in het ene geval wel zaken en in het andere geval niet. Door het nemen van steekproeven in een juridisch proces – wat de toekenning van een erkenning als lokale radio-omroep zonder twijfel is – creëert men onmiddellijk een niet-gelijke behandeling, die door diegenen die zich hierdoor benadeeld zouden voelen onmiddellijk, en waarschijnlijk met succes, bij een administratief beroep kan worden aangegrepen. Ofwel controleert men iedereen en alles, waardoor men dan buiten de procedure zou treden, ofwel zijn er geen concrete controles op de waarachtigheid van de gegevens in de kandidaturoossiers. Ik heb reeds gezegd dat een dergelijke werkwijze – zelfs al zou die door de regelgever mogelijk zijn gemaakt – de afhandelingstermijn van de erkenningsperiode exponentieel zou verhogen. Kandidaten die de incorrectheid van gegevens vermoeden bij de totstandkoming van de beslissingen, hebben als enige wettelijke mogelijkheid dit voor te leggen aan de Raad van State.

Indien er incorrectheden blijken met impact op de voorwaarden onder dewelke de erkenning verleend werd na de daadwerkelijke start van de erkenningsperiode, kunnen die – indien zij ernstig blijken – uitmonden in een schorsing of een intrekking van de erkenning. Dit is zoals u weet een bevoegdheid van het Vlaams Commissariaat voor de Media. Ingeval van mogelijke benadeling door schriftvervalsing, is duidelijk dat dit een strafrechtelijke aangelegenheid betreft die door de mogelijk benadeelden gerechtelijk kan worden aangekaart door een strafklacht bij de bevoegde instanties. Het

Keulen

komt evenwel niet de Vlaamse regering of de administratie toe om stelling in te nemen bij betwistingen tussen kandidaten over de gegevens van de opgegeven medewerkers.

De kandidaturen ter erkenning als lokale radio-omroep werden na de oproepen van 5 en 12 augustus 2003 ingediend bij het Vlaams Commissariaat voor de Media. Het Commissariaat bracht respectievelijk op 19 en 26 september 2003 advies uit aan de Vlaamse regering over de conformiteit van de ontvangen kandidaturen.

Het Commissariaat maakte weliswaar voorbehoud bij een groot aantal ingediende kandidaturen. Dit voorbehoud sloeg inderdaad op het formeel ontbreken van bepaalde gegevens zoals het redactiestatuut, een financieel plan, de herkenningmelodie, welbepaalde specifieke gedetailleerde nota's, afschriften van publicaties, enzovoort. In de conformiteitsadviezen stelde het Commissariaat evenwel dat het voorbehoud moest worden bekeken in het licht van de uitdrukkelijk beperkte onderzoeks- en adviesbevoegdheid van het Commissariaat en dat het aan de overheid, in dit geval de Vlaamse regering, die over de ontvankelijkheid van de aanvraag moet beslissen, toekomt uit te maken of het betrokken voorbehoud van die aard is dat het zonder schending van het evenredigheidsbeginsel aanleiding zou geven tot de niet-ontvankelijkheid van de betrokken aanvragen. Met die zinsnede legden de magistraten van het Vlaams Commissariaat voor de Media terecht de nadruk op het belang van de evenredigheidstoets.

Het evenredigheidsbeginsel is een algemeen door rechtspraak en rechtsleer aanvaard rechtsbeginsel en een concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel, een van de bekende beginselen van behoorlijk bestuur die door de bestuurlijke overheden in acht moeten worden genomen bij het treffen van discretionaire beslissingen, zoals in dit geval de beslissingen over de ontvankelijkheid van de erkenningsaanvragen. Dit houdt in dat de Raad van State, als administratieve rechtsinstantie, kan nagaan of het bestuur de grenzen van de redelijkheid niet heeft overschreden door de betrokken beslissing te toetsen aan het evenredigheidscriterium.

Ik zal de commissie een overzicht van het belang van de evenredigheidstoets bezorgen. Ik heb er al even naar verwezen. We hebben ons terzake laten adviseren door onze eigen advocaat, de heer Staels. We hebben ook een beroep gedaan op de

rechtsleer van de Raad van State, het Hof van Cassatie en het Arbitragehof.

Op basis van het advies van het Commissariaat heeft de administratie de aanvragen getoetst aan een ontvankelijkheidsonderzoek. Daarbij werden een aantal uitgangspunten gehanteerd. Zo kon het ontvankelijkheidsonderzoek wel degelijk leiden tot de onontvankelijkheid van welbepaalde aanvragen en dus niet-erkenning.

Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen de kandidaturen van huidig erkende lokale radio-omroepen en nieuwe initiatieven. Er wordt ook geen onderscheid in behandeling gemaakt tussen kandidaten die als enige kandideren voor een frequentie en tussen kandidaten die concurreren voor eenzelfde frequentie. Bij het ontvankelijkheidsonderzoek wordt rekening gehouden met de aanwezigheid in de aanvraag van alle vereiste relevante gegevens voor het eigenlijke erkenningsonderzoek.

Wat de evenredigheidstoets betreft, wil ik stellen dat er een soepele houding wordt aangenomen ten aanzien van de invulling van de gegevens in de aanvragen met betrekking tot de decretale erkenningscriteria.

Op 17 oktober zijn bij algemeen gemotiveerd ministerieel besluit 388 kandidaturen, op een totaal van 393 ontvangen kandidaturen, ontvankelijk verklaard, en zijn 5 kandidaturen telkens bij individueel gemotiveerd ministerieel besluit niet-ontvankelijk verklaard. Het ging over mensen die echt niets in het dossier hadden zitten, het dossier te laat hadden ingediend, of het was duidelijk geworden dat de VZW was opgeheven. Bij het nemen van een beslissing omtrent de ontvankelijkheid, zoals in dit geval, is de overheid dan ook gehouden na te gaan of de onontvankelijkheidsverklaring van een aanvraag omwille van het ontbreken van of enig gebrek in de gegevens die volgens het procedurebesluit bij de aanvraag moeten worden gevoegd in verhouding staat tot de gevolgen van dergelijke beslissing, namelijk dat de aanvrager niet meer in aanmerking komt voor de erkenning. De Vlaamse regering is in geval van het ontbreken van één of meer gegevens immers niet gebonden door de onontvankelijkheidsverklaring, wat bijvoorbeeld wel het geval is bij een laattijdig ingediende aanvraag. Deze afweging is in dit geval in het ontvankelijkheidsonderzoek ook consequent gebeurd. Het evenredigheidsbeginsel vereist weliswaar dat aanvragen die enig gebrek vertonen in die gebrekkige staat zullen worden onderzocht, en dat leidt ertoe dat de kandidaten de eventuele nadelen van hun onvolkomen werkwijze moeten aanvaarden.

Keulen

Voor de kandidaturen die ontvankelijk werden verklaard gold dat de voor het erkenningsonderzoek vereiste gegevens, zoals vastgelegd in artikel 38decies, in de aanvraag aanwezig zijn of er duidelijk kunnen worden uit afgeleid. Bijgevolg zou het onevenredig zijn als de betrokken erkenningsaanvragen als onontvankelijk zouden zijn afgewezen. Dat is de motivering voor de beslissing in het besluit van 17 oktober 2003 over het ontvankelijk verklaren van 388 kandidaturen. Als een onderdeel ontbreekt of onvolledig is, maar uit andere stukken blijkt dat toch een duidelijk beeld over wat ontbreekt, ontstaat, dan mogen we stellen dat de benodigde informatie wel wordt gegeven, zij het dat die niet op zijn plaats staat. Zo is het mogelijk dat uit documenten over de technische aspecten blijkt dat er een financiële structuur aanwezig is.

In dezelfde beslissing staat duidelijk dat de onvolkomen werkwijze van de betrokken kandidaten impliceert dat deze kandidaturen verder moeten worden onderzocht op basis van wat uit de gegevens in de andere stukken van het dossier met zekerheid kan worden afgeleid. De kandidaten wiens dossier enige onduidelijkheid vertoonde – wat evenwel niet automatisch tot de onontvankelijkheid ervan moest leiden – betalen daarvoor een prijs op het ogenblik dat wordt ingeschat hoe de criteria die bij het erkenningsonderzoek gehanteerd dienden te worden, worden ingevuld. De aanvragen van de kandidaten in kwestie werden omwille van het principe van de evenredigheid ontvankelijk verklaard, maar ze kampen alleszins met een nadeel bij het eigenlijke erkenningsonderzoek en de beoordeling van de invulling van de criteria waarop het ontbreken van de gegevens betrekking had.

Ten slotte moet ik bevestigen dat in geen enkel geval stukken die buiten de termijnen werden ingediend – ook niet ter aanvulling van reeds eerder en tijdig bezorgde kandidaturen – werden aanvaard of dat stukken zouden zijn toegevoegd. Een beperkt aantal kandidaten heeft inderdaad nog gegevens nagestuurd – één kandidaat diende de eigenlijke aanvraag zelfs laattijdig in, en de kandidatuur werd om die reden onontvankelijk verklaard – doch met deze gegevens is geen rekening gehouden.

Ik wil ook nog benadrukken dat de sector van de lokale radio's ten gevolge van deze erkenningsronde, na jarenlang wachten en kortstondige verlengingen, de zekerheid over het voortbestaan voor een duurtijd van negen jaar heeft verworven. Lokale radio's kunnen weer op lange termijn plannen.

Men kan moeilijk ontkennen dat de duidelijkheid die vandaag is gecreëerd voor de ondertussen 276 erkende lokale radio's te verkiezen valt boven de jarenlang aanslepende onzekerheid van voor de erkenningsronde. In mijn antwoord van 15 januari heb ik er overigens al op gewezen dat het aantal echt onafhankelijke lokale radio's vandaag groter is dan tijdens de vorige jaren. De erkenningsronde heeft dus de nodige zuurstof gegeven aan de omroepen die van het medium lokale radio gebruik wensen te maken op de wijze die de decreetgever daarbij steeds voor ogen heeft gehad, en die op lokaal vlak daadwerkelijk bijkomende impulsen kunnen geven aan de communicatie onder de plaatselijke bevolking en kunnen bijdragen tot de sociaal-culturele ontwikkeling. Dat is altijd de bedoeling geweest die we ook voor ogen hadden toen we het decreet hebben goedgekeurd.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Het antwoord van de minister was uitvoerig inzake de evenredigheid en de ontvankelijkheid. Dat zijn essentiële aspecten. Ik krijg echter de indruk dat mensen die papieren dossiers hebben ingediend, opgemaakt door goede juristen of broadcastmakers, het pleit hebben gewonnen, ten nadele van de lokaal verankerde initiatieven. Dat blijkt ook uit de erkenningen. Er is sprake van een juridisering van de sector. U stelt dat men naar de Raad van State kan stappen, maar u weet ook dat de kleine lokale radio's niet die financiële draagkracht hebben. De volgende keer zullen ook zij papieren dossiers indienen, en zaken daarin opnemen die pertinent onwaar zijn, goed wetende dat dit niet zal meespelen. We hebben geen lessen getrokken uit de erkenningsprocedure van de landelijke commerciële radio's.

U zegt dat de wegingscoëfficiënten geen zaak van het parlement zijn. Dat is een zaak van uitvoeringsbesluiten. Zonder de wegingscoëfficiënten is de erkenning bijzonder moeilijk.

U verwees naar Abafim. Ik heb de administratie niet in twijfel getrokken. Ik vraag me alleen af of die mensen weten dat een regionale radio met een groot vermogen veel moet investeren. In het dossier-Egem zit een belachelijk plannetje van 25.000 euro, terwijl iedereen weet dat een lokale radio minstens 125.000 euro moet investeren. Er kwam geen enkele opmerking, de radio is zelfs erkend. De financiële plannen kloppen misschien op papier, maar de reële situatie werd onvoldoende gecontroleerd.

Decaluwe

U antwoordt niet op mijn vragen over de VZW's. U verwijst naar de Raad van State als mogelijkheid. Hoe kunnen dossiers in godsnaam gecontroleerd worden op de onafhankelijkheid van de bestuurders als de VZW geen bestuurders heeft ?

Mijnheer de minister, ik heb tot drie keer toe gevraagd of er na de indiening van het dossier nog stukken werden toegevoegd. U hebt op 15 januari gezegd dat dit absoluut niet kon. Er ontstond zelfs een hele hetze op een of andere website. Ik heb hier een dossier met stempels van het VCM van 10 september 2003 waaraan een aantal stukken achteraf werden toegevoegd. Deze radio kreeg een erkenning ! Hoe komt het dat sommige radio's nog documenten konden nasturen, terwijl andere van niets wisten ? De ene radio is blijkbaar beter ingelicht dan de andere. *(Opmerkingen van minister Marino Keulen)*

U zou geen rekening houden met achteraf toegepaste stukken, maar deze radio heeft wel een erkenning gekregen ! Dit lijkt me niet geloofwaardig.

De resultaten van de visitatieronde boden ons de doorslaggevende elementen om bij de beoordeling van de dossiers het onderscheid te maken tussen papieren dossiers en reële dossiers. We hebben niets geleerd. Dit is een gemiste kans.

Steekproeven waren niet mogelijk. Als dat juridisch gezien niet kon, moesten alle radio's gecontroleerd worden ! U had meer tijd moeten uittrekken. De papieren dossiers worden goedgekeurd. De radio's die een correct dossier hebben ingediend, zijn het slachtoffer en moeten nu juridische stappen ondernemen. Ik had liever het omgekeerde gezien.

Deze procedure werd niet goed gemanaged. Ik beschuldig niemand van inmenging of voortrekken, want het was menselijk gezien gewoon onmogelijk om met vijf of zes ambtenaren honderden bladzijden degelijk te lezen en beoordelen. Wie is nu het slachtoffer ? Dat zijn een tiental lokale radio's die altijd correct hebben gewerkt en een steengoed dossier hebben ingediend. Ze hebben het moeten afleggen tegen papieren dossiers. Dat is onrechtvaardig. Ik zal u kopieën bezorgen van de gemaakte fouten.

Dit is de moraal van het verhaal. Ik geef iedereen de raad om een theoretisch dossier in te dienen, want hij of zij zal winnen. De verliezers moeten maar een advocaat onder de arm nemen.

De voorzitter : Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen : Mijnheer Decaluwe, ik verwijs er niet graag naar, maar op die bewuste website werd ik verkozen tot radiopersoonlijkheid van het jaar. Ik dacht eerst dat het om een grap ging, maar het bleek ernstig te zijn. De website kreeg meer dan 8.000 hits voor die stemming. De reden voor mijn verkiezing was dat de mensen blij zijn dat er eindelijk eens iemand de moed heeft om door te bijten.

Dit dossier ligt al jaren op de tafel bij de minister van Media. De lokale radio's kwamen met de regelmaat van de klok aan bod in de vorige legislatuur. Toenmalig minister Van Rompuy heeft de zaak niet in handen genomen. Hij was bang dat een duidelijke keuze tot ontevredenheid zou leiden, en daarom liet hij het dossier aanslepen. Dat betekent de verrotting van de sector. Dat is wel gebleken tijdens de hoorzitting. De lokale radio's zeiden zelf dat ze de onduidelijkheid, het aanslepen meer dan moe waren. Ze hadden te veel om te sterven, te weinig om te leven. Ze eisten dat de politici hun verantwoordelijkheid zouden nemen. Als we sommige mensen hadden gevolgd, dan waren er nog maar een beperkt aantal overgebleven. We komen van 302, we zullen eindigen met 294. Al bij al is dat een heel mooi resultaat.

Het dossier is allesbepalend geweest. Dat staat in het voorwaardenbesluit. We wisten in welk kader die erkenning zich zou voltrekken. De radio's die actief waren, konden perfect hun werking en binding met het lokale illustreren. Ze hadden troeven in handen, hun traditie, de werking die ze hadden ontplooid, en ze brachten dat in hun dossier tot uiting. Velen hebben dat gedaan.

Door de evenredigheidstoets te hanteren, hebben we de lokale radio's die met vrijwilligers werken, een kans gegeven. Als we het heel sec en juridisch hadden gespeeld, dan waren die wellicht als eerste gesneuveld. Het zijn vooral onafhankelijke, lokale radio's die vandaag talrijker aanwezig zullen zijn.

Abafim heeft de situatie met de mensen van de administratie Media doorgesproken. Ze kenden de kostenfactor en de achtergrond heel goed.

De heer Carl Decaluwe : Hoe verklaart u dan dat zulke dingen gebeuren, namelijk dat een lokale radio voor groot vermogen met een investeringsplan van 25.000 euro een erkenning krijgt ?

Minister Marino Keulen : Dat is een van de vijf elementen.

De heer Carl Decaluwe : Dat is een foefelbegroting. Als we weten wie de bestuurder is, dan is dat niet normaal.

Minister Marino Keulen : Uit het vervolg van de dossiers blijkt dat er werd verwezen naar de bestuurders. De evenredigheidstoets is beslissend geweest. Mijnheer Decaluwe, u hebt het over zaken die werden nagestuurd. Ik kan niet verhinderen dat mensen zaken per post nasturen, maar dat is niet bij de dossiers gevoegd. Dat waren geen elementen van beoordeling. Dat zeg ik formeel.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 17.46 uur.*
